

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Αποτελεί κοινή παραδοχή, όπως άλλωστε έχει επισημανθεί από όλους ότι η καθυστέρηση που παρατηρείται στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης είναι ένα πολύ σοβαρό, ίσως το σοβαρότερο, πρόβλημα, το οποίο μάλιστα, με την αύξηση και κυρίως την ποιοτική μετεξέλιξη της εγκληματικότητας, καθίσταται οξύτερο. Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι μια ποινική υπόθεση, εφόσον εξαντληθούν όλες οι δικονομικές δυνατότητες από τους διαδίκους (προσφυγές, αιτήσεις ακυρώσεως, ένδικα μέσα κ.λπ.), σε συνδυασμό με τις όποιες αναβολές κατά την εκδίκασή της στο ακροατήριο, μπορεί να διαρκέσει, ανάλογα βέβαια και με τη σοβαρότητά της, περισσότερο και από δέκα χρόνια. Καθίσταται λοιπόν αντιληπτό ότι είναι αναγκαία η αντιμετώπιση του θέματος. Με το προκείμενο λοιπόν σχέδιο νόμου επιδιώκεται η επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας, τόσο στο στάδιο της προδικασίας, όσο και της κύριας διαδικασίας και πιο συγκεκριμένα αυτής στο ακροατήριο.

Οι περισσότερες των τροποποιήσεων δεν ανάγονται σε εισαγωγή νέων ρυθμίσεων ή θεσμών της ποινικής δικονομίας, ούτε σε κατάργηση άλλων, έγιναν όμως για εναρμόνιση πολλών διατάξεων του Κ.Π.Δ. προς τις προτεινόμενες νέες ρυθμίσεις, ώστε να διασφαλίζεται η ενότητα και η συνέπεια στη δομή και τη λειτουργικότητα του Κώδικα. Για τον τελευταίο αυτό λόγο, προτείνονται και προσαρμογές αλλά και καταργήσεις υπαρχουσών στον Κώδικα διατάξεων, που έχουν καταστεί κενές περιεχομένου μετά από γενόμενες κατά καιρούς νομοθετικές μεταβολές δικονομικού κυρίως χαρακτήρα χωρίς την αναγκαία σύγχρονη εναρμόνιση προς τις σχετιζόμενες με το αντικείμενο της μεταβολής διατάξεις του Κ.Π.Δ. (π.χ. αποκλεισμός της προσωρινής κράτησης επί πλημμελημάτων, κατάργηση αμιγών ορκωτών δικαστηρίων κ.λπ.).

Τα κεφάλαια του Κ.Π.Δ. στα οποία προτείνονται με το σχέδιο νόμου ουσιώδεις μεταβολές είναι: η κίνηση της ποινικής δίωξης, η κατανομή της καθ' ύλην αρμοδιότητας μεταξύ μονομελών και τριμελών πλημμελειοδικείων, ο τρόπος περάτωσης της προανάκρισης και της κυρίας ανάκρισης, οι αρμοδιότητες των δικαστικών συμβουλίων και τα ένδικα μέσα κατά των βουλευμάτων, η μεταβολή των ορίων εκκλητού των αποφάσεων, η εκπροσώπηση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, η πορεία της διαδικασίας στο ακροατήριο, οι λόγοι αναίρεσης, τα έξοδα της ποινικής δίκης.

A. ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ

α. Με το άρθρο 5 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 43 του Κ.Π.Δ.. Κατά την πρώτη παράγραφο, για την κίνηση (άσκηση) ποινικής δίωξης για κακούργημα ή για πλημμέλημα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου απαιτείται προηγούμενη συγκέντρωση ουσιαστικών στοιχείων, με προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατ' άρθρο 243 παρ. 2, και αιτιολογημένη κρίση του εισαγγελέα ότι υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση ποινικής δίωξης. Με τη διάταξη αυτή, παράλληλα με τη διασφάλιση της προστασίας της προσωπικότητας

των πολιτών από προπετείς μηνύσεις και αναφορές, θα επιτευχθεί σοβαρή ελάφρυνση στην προδικασία και στα ακροατήρια. Κατά τα λοιπά διαφυλάσσεται το δικαίωμα του εισαγγελέα για αρχειοθέτηση σε κάθε έγκλημα χωρίς την ανάγκη προηγούμενης προκαταρκτικής εξέτασης, όταν η μήνυση ή η καταγγελία είναι νόμω αστήρικτη ή προφανώς αβάσιμη ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης. Επεκτείνεται δε αυτό και στην περίπτωση που οι ενδείξεις κρίνονται ανεπαρκείς μετά την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Ο λόγος διαφοροποίησης των προϋποθέσεων αρχειοθέτησης στις δύο περιπτώσεις (νόμω αστήρικτη ή προφανώς αβάσιμη ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης στην πρώτη, ανεπαρκείς ενδείξεις στη δεύτερη) είναι πρόδηλος. Στη δεύτερη υπάρχουν συγκεντρωμένα ουσιαστικά στοιχεία στην κρίση του εισαγγελέα. Στη ρύθμιση αυτή προσαρμόζονται, κατά την παράγραφο 2 του άρθρου, τα δικαιώματα του εισαγγελέα εφετών.

β. Με το άρθρο 1 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 30 του Κ.Π.Δ.. Στην παράγραφο 1 αναγνωρίζεται στον Υπουργό Δικαιοσύνης δικαίωμα να παραγγείλει την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης και όχι ποινικής δίωξης, αφού η τελευταία αυτή προϋποθέτει προηγούμενη ουσιαστική κρίση ισόβιου δικαστικού λειτουργού κατά την άνω (στοιχ. α') ρύθμιση, μετά από διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Δηλονότι, εφόσον κατά το νέο άρθρο 43 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν μπορεί να ασκήσει, στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου και στα κακούργηματα, ποινική δίωξη πριν ενεργήσει προκαταρκτική εξέταση και κρίνει αιτιολογημένα, βάσει αυτής, ότι συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνηση αυτής, δεν συμβιβάζεται στη νέα ρύθμιση δικαίωμα του υπουργού να παραγγείλει αυτή.

Η παράγραφος 3, που είχε προστεθεί με το άρθρο 6 παρ. 1 του ν. 2854/2000, αντικαθίσταται ώστε τα αναγνωριζόμενα εκεί δικαιώματα του Υπουργού Δικαιοσύνης να τεθούν στα πλαίσια της προσήκουσας συνταγματικής διακριτικότητας.

γ. Με το άρθρο 2 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 31 Κ.Π.Δ. και ορίζεται ο τρόπος διενέργειας της προκαταρκτικής εξέτασης, αναγνωρίζονται δε στον «ύποπτο» βασικά ατομικά δικαιώματα (σιωπής και μη αυτοενοχοποίησης, παράστασης με συνήγορο κ.λπ.), εν' όψει και της εξέλιξης στη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Συγχρόνως τίθενται χρονικοί περιορισμοί για την περάτωση της προκαταρκτικής εξέτασης.

δ. Με το άρθρο 3 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 34 Κ.Π.Δ. και παρέχεται η εξουσία διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης και στους ειδικούς προανακριτικούς υπαλλήλους. Με αυτό δε, καθώς και με τα άρθρα 11 παρ. 1 και 14 του σχεδίου εναρμονίζονται οι διατάξεις των άρθρων 33, 34, 43 παρ. 2, 47 παρ. 2, 243, 251, 273 και 275 του Κ.Π.Δ..

ε. Με το άρθρο 4 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 35 του Κ.Π.Δ. και αναγνωρίζεται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου δικαίωμα να παραγγείλει την κίνηση ποινικής δίωξης για τη λυσιτέλεια του ήδη αναγνωριζόμενου στον Κ.Π.Δ. δικαιώματος αυτού για διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Συγχρόνως το δικαίωμα εισαγγελέα εφετών και Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για κίνηση ποινικής δίωξης εναρμονίζεται με τη νέα ρύθμιση του άρθρου 43 Κ.Π.Δ. για την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Επίσης περιλαμβάνεται ρύθμιση για την αποφυγή δυσλειτουργιών από

παράλληλη άσκηση των σχετικών δικαιωμάτων από εισαγγελέα ανώτερου βαθμού.

Τέλος, στο τελευταίο εδάφιο εναρμονίζεται το δικαίωμα του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου για παρέμβαση στην επίσπευση της ποινικής διαδικασίας προς τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και προς το αντίστοιχο δικαίωμα του Υπουργού Δικαιοσύνης κατά την παράγραφο 3 του άρθρου 30.

στ. Με τα άρθρα 6 και 7 του σχεδίου επέρχονται τροποποιήσεις στα άρθρα 47 και 48, αντίστοιχα, του Κ.Π.Δ., ανάλογες προς τις νέες ρυθμίσεις του άρθρου 43 του Κώδικα αυτού.

Β. ΚΑΘ' ΥΛΗΝ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΑ ΜΟΝΟΜΕΛΟΥΣ ΠΛΗΜΜΕΛΕΙΟΔΙΚΕΙΟΥ

Με το άρθρο 8 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 114 του Κ.Π.Δ., ώστε στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου υπάγονται, πλην ειδικώς εξαιρουμένων πλημμελημάτων, όλα τα πλημμελήματα για τα οποία το προβλεπόμενο ελάχιστο όριο φυλάκισης είναι κάτω των τριών μηνών.

Με τη ρύθμιση αυτή που δεν θα αντιμετωπίσει ιδιαίτερα προβλήματα εφαρμογής ούτε και συνεπάγεται επιβάρυνση των μονομελών δικαστών με ιδιαίτερης βαρύτητας νομικά ζητήματα, προβλέπεται εξοικονόμηση σημαντικού αριθμού ημερών απασχόλησης για τους πρωτοδικές, ώστε με κατάλληλη κατανομή της υπηρεσίας στην εκδίκαση των πλημμελημάτων να συντομευθεί ο χρόνος της εκκρεμότητας.

Γ. ΠΡΟΔΙΚΑΣΙΑ

ΠΡΟΑΝΑΚΡΙΣΗ

α. Με το άρθρο 11 παρ. 3 του σχεδίου προστίθεται νέα παράγραφος στο άρθρο 243 του Κ.Π.Δ. που θέτει χρονικούς περιορισμούς στην περάτωση της προανάκρισης. Για την παράταση του προβλεπόμενου για αυτήν χρόνου (εξαμήνου) απαιτεί έγκριση του εισαγγελέα εφετών.

β. Με το άρθρο 12 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 245 του Κ.Π.Δ. και ρυθμίζεται κατά νέο τρόπο η περάτωση της προανάκρισης και μάλιστα αφού παρασχεθεί στον κατηγορούμενο η δυνατότητα απολογίας, όπως ρητά προβλέπεται στην παράγραφο 1. Επί πλημμελημάτων η πρόταση στο συμβούλιο πλημμελειοδικών προϋποθέτει απαραίτητως αρμοδιότητα τριμελούς πλημμελειοδικείου και κρίση του εισαγγελέα ότι δεν συντρέχουν αποχρώσεις ενδείξεις για την παραπομπή (245 παρ. 2). Δικαιολογείται δε ο αποκλεισμός των πλημμελημάτων αρμοδιότητας μονομελούς από το δικαστικό συμβούλιο από το ισχύον άρθρο 244 εδ. γ' και από τη νέα παράγραφο 4 του 245 (αρχειοθέτηση). Η απευθείας παραπομπή στο ακροατήριο για όλα τα πλημμελήματα γίνεται κατά το ισχύον άρθρο 244. Για τα πλημμελήματα αρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου εισάγεται, το πρώτον, δικαίωμα του εισαγγελέα πλημμελειοδικών για αρχειοθέτηση μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, με αιτιολογημένη διάταξη που υποβάλλεται για έγκριση στον εισαγγελέα εφετών (επί μήνυσης) ή επιδίδεται στον εγκαλούντα (επί έγκλησης), ο οποίος έχει δικαίωμα προσφυγής στον εισαγγελέα εφετών, με ανάλογη εφαρμογή των οριζόμενων στο άρθρο 48 Κ.Π.Δ. (παρ. 4).

Στην προστιθέμενη παράγραφο 5 ρυθμίζεται, η επίδρα-

ση τυχόν νέων περιστατικών στη γενόμενη αρχειοθέτηση και συγκεκριμένα τη δυνατότητα επανεξέτασης από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών με έγκριση του εισαγγελέα εφετών. Στη γενόμενη αυτή αρχειοθέτηση αποδίδονται τα έννομα αποτελέσματα του άρθρου 57 παρ. 1 του Κ.Π.Δ.. Τέλος η νέα διάταξη αναγνωρίζει emphaticά το δικαίωμα του εισαγγελέα πλημμελειοδικών να διακόψει την ενεργούμενη προανάκριση όταν κατά την κρίση του προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην περίπτωση αυτή δίδεται παραγγελία στον ανακριτή.

γ. Με τις παραγράφους 3 και 4 του άρθρου 14 του σχεδίου ρυθμίζονται αντίστοιχα: 1) ποιος ο αρμόδιος εισαγγελέας για την παραλαβή της δήλωσης του κατηγορουμένου για μεταβολή της κατοικίας του μετά την παραπομπή του στο ακροατήριο και 2) ποιες οι συνέπειες της δήλωσης, κατά την απολογία, ανύπαρκτης ή ελλιπούς διεύθυνσης ή της άρνησης τέτοιας δήλωσης.

ΚΥΡΙΑ ΑΝΑΚΡΙΣΗ

α. Με το άρθρο 13 του σχεδίου η κύρια ανάκριση επιτρέπεται μόνο στα κακουργήματα. Ο αποκλεισμός της ανάκρισης στα πλημμελήματα, πλέον του ότι αποτελεί μέτρο αποφυγής σπατάλης σε δικαστική ενέργεια, υποδεικνύεται και από τον αποκλεισμό της προσωρινής κράτησης στα πλημμελήματα, διότι, εν όψει του ισχύοντος ήδη 246 παρ. 3β περιορίζονται σημαντικά οι παραγγελίες του εισαγγελέα για ανάκριση.

β. Με το άρθρο 15 του σχεδίου τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 279 Κ.Π.Δ., ώστε να προσαρμοσθεί στη νέα ρύθμιση του άρθρου 246.

γ. Με το άρθρο 19 του σχεδίου τροποποιείται η περίπτωση ε' του άρθρου 307, διότι παρέπεμπε στον καταργημένο θεσμό της προσωρινής απόλυσης.

δ. Με το άρθρο 20 του σχεδίου επέρχονται μεταβολές στο άρθρο 308 Κ.Π.Δ., που ρυθμίζει την περάτωση της ανάκρισης. Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 προβλέπεται η περάτωση της ανάκρισης μόνο από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, με τη ρητή επιφύλαξη των διατάξεων που προβλέπονται σε ειδικούς νόμους (όπως ν. 663/1977 κ.λπ.).

2) Με την παράγραφο 2 ρυθμίζεται πρακτικότερα ο χρόνος παραμονής της δικογραφίας στη γραμματεία της εισαγγελίας για την άσκηση του προβλεπόμενου στην παρ. 2 του άρθρου 308 Κ.Π.Δ., δικαιώματος των διαδίκων.

3) Με την παρ. 3 καταρτούνται: αα) η παρ. 3 του άρθρου 308, η οποία αναφέρεται στην ανάκριση επί πλημμελημάτων, που δεν επιτρέπεται με τη νέα ρύθμιση και ββ) η παρ. 4 και 5 του άρθρου (308), που προβλέπουν τον δυσεφάρμοστο θεσμό της παραπομπής επί κακουργήματος από το συμβούλιο εφετών μετά από συμφωνία ανακριτού, εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εισαγγελέα εφετών.

4) Με τις παραγράφους 4 και 5 (του άρθρου 20) εναρμονίζονται οι ισχύουσες παράγραφοι 6 και 7 του άρθρου 308 Κ.Π.Δ. προς τις προηγούμενες ρυθμίσεις των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 20 του σχεδίου και γίνεται πληρέστερη παραπομπή της τελευταίας (παρ. 7) στο άρθρο 245 παρ. 3.

Δ. ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΩΝ

α. Με το άρθρο 17 του σχεδίου τροποποιούνται οι παρ.

1 και 2 του άρθρου 291 Κ.Π.Δ. Στην παρ. 1 του άρθρου αυτού προστίθεται εδάφιο που ορίζει ότι το δικαστήριο αποφασίζει για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης αν το ανώτατο όριο αυτής συμπληρώνεται μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την αναβολή ή τη ματαίωση της εκδίκασης. Στην παρ. 2 δε ορίζεται ότι αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο για την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους μετά την παραπομπή του κατηγορουμένου σε δίκη είναι πάντοτε το συμβούλιο εφετών, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.

β. Με το άρθρο 18 του σχεδίου τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 303 Κ.Π.Δ. και με τη νέα διατύπωση ρυθμίζεται η απόδοση της εγγύησης και όταν παύει οριστικά η ποινική δίωξη.

γ. Με το άρθρο 23 του σχεδίου προσαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 317 Κ.Π.Δ. με την κατάργηση της παρ. 4 του άρθρου 308.

Ε. ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΑΠΟ ΣΥΝΗΓΟΡΟ

Το άρθρο 6 παρ. 3 περ. γ' της Σύμβασης της Ρώμης για τα ανθρώπινα δικαιώματα, που κατά το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος έχει υπερνομοθετική ισχύ αφού έχει κυρωθεί με νόμο (ν.δ. 53/1974), αναγνωρίζει στον κατηγορούμενο το δικαίωμα «όπως υπερασπίση ο ίδιος εαυτόν ή αναθέση την υπεράσπισή του εις συνήγορον της εκλογής του». Εν όψει της διάταξης αυτής και της ευρείας εφαρμογής που έτυχε ιδίως κατά τα πρόσφατα χρόνια από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, είναι σκόπιμη η επέκταση του παρεχόμενου ήδη στο άρθρο 340 παρ. 2 Κ.Π.Δ. δικαιώματος του κατηγορουμένου να μην εμφανισθεί και να εκπροσωπηθεί από συνήγορο. Ήδη από την εισαγωγή του Κ.Π.Δ. αναγνωριζόταν το δικαίωμα αυτό για πταίσματα και για πλημμελήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι τριών μηνών. Με το άρθρο 6 παρ. 3 του ν. 1653/1986 επεκτάθηκε και σε πλημμελήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι έξι μηνών και με το άρθρο 2 παρ. 16 του ν. 1408/1996 και σε πλημμελήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι ενός έτους.

Με το άρθρο 24 του σχεδίου επεκτείνεται το δικαίωμα αυτό του κατηγορουμένου σε όλα τα πλημμελήματα. Η ρύθμιση, που με το άρθρο 48 παρ. 1 του σχεδίου εφαρμόζεται και στην έφεση και καλύπτει το μεγαλύτερο όγκο της εγκληματικής δραστηριότητας, είναι ιδιαίτερης κοινωνικής σημασίας και σπουδαιότητας, διότι θα οδηγήσει σε ανακούφιση των πολιτών από το άγχος της διεξαγωγής της ποινικής δίκης με τις γνωστές γι' αυτούς συνέπειες της απορύθμισης τούτων από τις επιχειρηματικές και επαγγελματικές τους δραστηριότητες. Συγχρόνως θα οδηγήσει σε δραστικό περιορισμό των αιτίων για αλληπάλληλες αναβολές των δικών και θα ανακουφίσει τα ακροατήρια με ωφέλεια την επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας. Και αυτοί οι στόχοι επιδιώκονται βασίμως παράλληλα με την προσαρμογή της νομοθεσίας μας στις διατάξεις της παραπάνω διεθνούς Σύμβασης.

Βεβαίως λαμβάνεται πρόνοια ώστε το δικαστήριο να μπορεί να διατάξει την αυτοπρόσωπη εμφάνιση ή τη βίαιη προσαγωγή του κατηγορουμένου, οσάκις κρίνει αυτό απαραίτητο και κυρίως όταν αποβλέπει, για τη στήριξη του αποδεικτικού πορίσμάτος του, και στην απολογία του κατηγορουμένου.

Σημειώνεται ότι με ποινή απαραδέκτου της δήλωσης πληρεξουσιότητας στο συνήγορο πρέπει ο κατηγορούμενος να σημειώνει την ακριβή διεύθυνση της διαμονής του διότι δεν νοείται η άσκηση του δικαιώματος αυτού σε πρόσωπο με άγνωστη διαμονή.

Όπως ορίζεται και στο ισχύον άρθρο 340 παρ. 2 ο συνήγορος που αντιπροσωπεύει επιτρεπτά τον κατηγορούμενο, «ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν». Συνεπώς στην περίπτωση αυτή πρέπει να θεωρείται ως αντιμωλία δικαζόμενος και να επέρχονται όλες οι συνέπειες της κατ' αντιμωλιαν δίκης (ως προς επίδοση απόφασης, ένδικα βοηθήματα, προθεσμία ένδικων μέσων). Και πρέπει να γίνει διάκριση στον τρόπο που δικάζεται ο κατηγορούμενος μεταξύ της παρ. 2 και της παρ. 3 του άρθρου 340. Στην τελευταία «δικάζεται σαν να ήταν παρών» διότι δεν εμφανίζεται καθόλου ο κατηγορούμενος. Στην πρώτη (340 παρ. 2) και στην αντίστοιχη περίπτωση των επόμενων άρθρων (344, 346, κ.λπ.) «θεωρείται παρών» διότι, καίτοι μη εμφανισθείς, εκπροσωπήθηκε από συνήγορο.

Υπό τα ανωτέρω αναπτυχθέντα, με τα άρθρα 24, 25, 26, 27, 28, 34, 35, 48 και 49 του σχεδίου προσαρμόζονται στη νέα ρύθμιση του άρθρου 340 παρ. 2 τα άρθρα 341, 344, 346, 347, 348, 429, 430, 501 και 502 Κ.Π.Δ..

ΣΤ. ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΣΤΟ ΑΚΡΟΑΤΗΡΙΟ

Με τα άρθρα 29, 30, 31, 32 και 36 του σχεδίου γίνονται παρεμβάσεις στα άρθρα 349, 352, 353, 375 και 435 Κ.Π.Δ., οι οποίες στοχεύουν στην ανακούφιση των ακροατηρίων με προσδοκώμενη συνέπεια την επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας. Ο στόχος αυτός επιδιώκεται κυρίως: α) με την διεύρυνση της δυνατότητας διακοπής της δίκης αντί για προσφυγή στη χρονοβόρο αναβολή της και β) με την ειδική αιτιολόγηση της διάταξης της αναβολής και την εισαγωγή κλιμάκωσης στην αυστηρότητα των όρων για δεύτερη αναβολή.

Με τα μέτρα αυτά, σε συνδυασμό ιδίως και με την εισαγόμενη ευρεία επέκταση της εκπροσώπησης του κατηγορουμένου δια συνηγόρου, αναμένεται βασίμως σοβαρή βελτίωση ως προς το φόρτο των ακροατηρίων και συνακολούθως το χρόνο περάτωσης των ποινικών δικών.

Ειδικότερα:

α. Τόσο στην ύπαρξη περίπτωσης σημαντικών αιτίων για τη διεξαγωγή της δίκης κατά την ορισμένη δικάσιμο, όσο και στη μη εμφάνιση ουσιωδών μαρτύρων ή πραγματογνωμόνων το μέτρο της διακοπής, όπου προβλέπεται στις διατάξεις εκείνες, εφαρμόζεται μόνον εφόσον η διακοπή είναι πρόσφορη για την αντιμετώπιση του λόγου αναβολής.

β. Δεύτερη αναβολή μπορεί να διαταχθεί μόνον αν βεβαιώνεται στην απόφαση ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί το ζήτημα με τη διακοπή της δίκης και επιπλέον αν αιτιολογείται ότι άλλως είναι αδύνατη η διεξαγωγή της δίκης.

γ. Η απαίτηση της ειδικής αιτιολογίας για την αναβολή της απόφασης στην ποινική δίκη, με αναφορά συγκεκριμένων περιστατικών που θα την καθιστούν αναγκαία, ευνοεί την ιδιαίτερη περίσκεψη με την οποία όλοι οι παράγοντες της δίκης θα προσφύγουν στην αναβολή. Είναι δε κοινός τόπος ότι οι επανειλημμένες αναβολές «ευθύνονται» κατά σοβαρό ποσοστό για τη μεγάλη καθυστέρηση στην ποινική διαδικασία.

δ. Η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 352 του Κώδικα καταργείται όχι για ουσιαστικό λόγο αλλά διότι η ρύθμιση αυτού καλύπτεται πλήρως από τη διάταξη της παρ. 1 (περίοδος β') του άρθρου 291 του Κώδικα, εφόσον ο θεσμός της προσωρινής απόλυσης που αναφέρεται εκεί δεν ισχύει. Η διάταξη δε της παρ. 5 του ίδιου άρθρου καταργείται διότι η ρύθμισή της καλύπτεται από τη νέα παρ. 2 του άρθρου αυτού.

Ζ. ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ – ΓΕΝΙΚΩΣ

α. Με την παρ. 1 του άρθρου 37 του σχεδίου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 471 Κ.Π.Δ. που ρυθμίζει την αναστολή εκτέλεσης αν ασκηθεί αναίρεση.

Ειδικότερα ορίζονται οι προϋποθέσεις χορηγήσεως της αναστολής καθώς επίσης εισάγεται περιορισμός ως προς τη δυνατότητα υποβολής, καταχρηστικώς, αλληπαλλήλων αιτήσεων. Με την παρ. 2 αυτού διευκρινίζεται ότι η έναρξη της προθεσμίας ασκήσεως ένδικων μέσων κατά βουλευμάτων αρχίζει από την πραγματική κοινοποίησή τους μόνο για τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, όχι δε για τους λοιπούς εισαγγελείς, ως προς τους οποίους τούτο είναι δυσεφάρμοστο (479 παρ. 2, 483 Κ.Π.Δ.).

β. Με το άρθρο 38 του σχεδίου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 476 Κ.Π.Δ. για εναρμόνιση με την κατάργηση του άρθρου 482 Κ.Π.Δ..

Η. ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑ ΒΟΥΛΕΥΜΑΤΩΝ

Ι. Έφεση:

α. Με το άρθρο 39 αντικαθίσταται το άρθρο 478 και έφεση επιτρέπεται στον κατηγορούμενο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών που τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα. Ρυθμίζεται δε διαφορετικά η προβλεπόμενη εκεί προϋπόθεση για το παραδεκτό της εφέσεως.

β. Με το άρθρο 40: 1) Τροποποιείται το άρθρο 479 Κ.Π.Δ. και το δικαίωμα του εισαγγελέα πλημμελειοδικών για έφεση κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών περιορίζεται επίσης μόνο στο κακούργημα και 2) τροποποιείται το άρθρο 480 Κ.Π.Δ. και, για λόγους ισότητας των όπλων, περιορίζεται το δικαίωμα εφέσεως στον πολιτικώς ενάγοντα μόνο στο κακούργημα.

ΙΙ. Αναίρεση

α. Με την παρ. 1 του άρθρου 41 καταργείται το άρθρο 482 Κ.Π.Δ. και δεν αναγνωρίζεται πλέον στους διαδίκους δικαίωμα αναίρεσεως κατά βουλευμάτων.

β. Με το άρθρο 21 του σχεδίου προσαρμόζεται στη ρύθμιση αυτή η παρ. 2 του άρθρου 310 Κ.Π.Δ., καθώς επίσης και η παρ. 2 του άρθρου 476 με το άρθρο 38 του σχεδίου.

γ. Με την παρ. 2 του άρθρου 41 αντικαθίσταται το άρθρο 483 Κ.Π.Δ., με το οποίο πλέον παρέχεται δικαίωμα αναίρεσεως κατά βουλεύματος μόνο στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Το δεύτερο εδάφιο, που ρυθμίζει το δικαίωμα αναίρεσεως στον ίδιο εισαγγελέα υπέρ του νόμου προστέθηκε, για λόγους νομοτεχνικούς, κατά μεταφορά της παραγράφου 2 του επόμενου άρθρου 484 Κ.Π.Δ..

δ. Με το άρθρο 42 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 484 Κ.Π.Δ. και επέρχονται μεταβολές στους λόγους αναίρεσης κατά βουλευμάτων. Δεν αναγνωρίζεται πλέον ως λόγος αναίρεσης η μη αναγραφή του σχετικού άρθρου του ποινικού νόμου. Για τη θεραπεία της σχετικής

παράλειψης αρκεί το δικαίωμα του Αρείου Πάγου να παραθέσει αυτός το προσηκόν άρθρο του ποινικού νόμου (485 παρ. 1 και 518 Κ.Π.Δ.). Ο λόγος δε αναίρεσης για υπέρβαση εξουσίας περιορίζεται στην εννοιολογικά προσηκουσα έκταση.

Με το ίδιο άρθρο 42 του σχεδίου (παρ. 3): 1) καταργείται η παρ. 2 του άρθρου 484, αφού το περιεχόμενό της ρυθμίζεται στο νέο άρθρο 483 Κ.Π.Δ. και 2) αντικαθίσταται η παρ. 3 του ίδιου άρθρου 484 για λόγους φραστικής συνέπειας προς την κατάργηση του άρθρου 482 και τη νέα ρύθμιση του 483 Κ.Π.Δ..

ε. Με το άρθρο 43 του σχεδίου τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 485 Κ.Π.Δ. ώστε να προσαρμοσθούν οι διατάξεις στις οποίες γίνεται η παραπομπή με τη διατήρηση της αναίρεσης κατά βουλεύματος μόνο του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

Θ. ΕΝΔΙΚΑ ΜΕΣΑ ΚΑΤΑ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Ι. Έφεση:

α. Με το άρθρο 44 του σχεδίου προσδιορίζονται τα όρια εκκλητού για τον πολιτικώς ενάγοντα στην περίπτωση μεν που απορρίφθηκε η αγωγή του, με βάση το ζητηθέν από αυτόν ποσό, στην περίπτωση δε που το δικαστήριο επιδίκασε χρηματική ικανοποίηση ή αποζημίωση, με βάση το μέρος που του απορρίφθηκε.

β. Με το άρθρο 45 του σχεδίου αυξάνονται, περίπου στο διπλάσιο, τα όρια εκκλητού των αποφάσεων για τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα. Συγχρόνως απαλείφεται η περίπτωση ζ' που αποτελούσε ρύθμιση περιορισμένης χρονικής διάρκειας.

γ. Με το άρθρο 46 καταργείται ο θεσμός της αντέφεσης που προβλέπουν τα άρθρα 494-496 Κ.Π.Δ.. Πρόκειται για θεσμό που σχεδόν ουδέποτε εφαρμόστηκε αλλά και δεν συμβιβάζεται με τις σύγχρονες αντιλήψεις για τη λειτουργία της ποινικής δίκης, ως εκ του ότι η αντέφεση αποτελεί ένδικο βοήθημα «εκδικητικού» χαρακτήρα.

δ. Με το άρθρο 47 του σχεδίου προστίθεται τελευταίο εδάφιο στην παρ. 7 του άρθρου 497 Κ.Π.Δ., με το οποίο τίθεται περιορισμός στην προπετή και καταχρηστική υποβολή αιτήσεων αναστολής της εκτέλεσης.

ΙΙ. Αναίρεση:

α. Με το άρθρο 50 (παρ. 2) του σχεδίου προσαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 505 προς την κατάργηση της αναίρεσης κατά βουλεύματος για άλλα πρόσωπα πλην του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου.

β. Με την παρ. 3 προσαρμόζεται το άρθρο 506 Κ.Π.Δ. με το νέο άρθρο 510 παρ. 1 περ. Η' Κ.Π.Δ., όπου πλέον δεν προβλέπεται η περ. ε' της υπέρβασης εξουσίας.

γ. Με το ίδιο άρθρο 50 (παρ. 4) του σχεδίου απαλείφεται από τους λόγους αναίρεσης των αποφάσεων, στο άρθρο 510 Κ.Π.Δ., η μη παράθεση του σχετικού άρθρου του ποινικού νόμου. Ο δε τελευταίος λόγος (με στοιχείο Η' πλέον) αναίρεσης περιορίζεται μόνο στις περιπτώσεις που εννοιολογικά προσηκούν στο νομικό όρο «υπέρβαση εξουσίας». Πρόκειται για ρυθμίσεις αντίστοιχες προς τις εισαγόμενες στην αναίρεση κατά βουλευμάτων.

δ. Με την παρ. 5 του ίδιου άρθρου 50 αντικαθίσταται το άρθρο 511 Κ.Π.Δ., και: α) στους αυτεπαγγέλτως ερευνώμενους λόγους αναίρεσης προστίθεται και η εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης και β) ορίζονται ιδιαίτερες προϋποθέσεις για τη λήψη υπόψη του δεδικασμένου και της παραγραφής.

ε. Με την παρ. 6 του ίδιου άρθρου αντικαθίσταται το άρθρο 514 Κ.Π.Δ. ως προς το ύψος του ποσού της χρηματικής ποινής για την περίπτωση μη εμφάνισης του κατηγορουμένου. Κατά μεταφορά δε από το άρθρο 518 Κ.Π.Δ. ρυθμίζεται εδώ η παράθεση από τον Άρειο Πάγο του άρθρου του ποινικού νόμου που είχε παραλειφθεί ή εσφαλμένα σημειωθεί υπό τις ίδιες προϋποθέσεις όπως και η εφαρμογή του επεικέστερου νόμου.

στ. Με την παρ. 7 του ίδιου άρθρου εναρμονίζεται η παράγρ. 2 του άρθρου 517 Κ.Π.Δ. στη νέα ρύθμιση του άρθρου 510 παραγρ. 1 του Κώδικα.

ζ. Με την παρ. 8 του ίδιου άρθρου εναρμονίζεται το άρθρο 518 προς το 514 του Κ.Π.Δ..

η. Με την παρ. 9 του ίδιου άρθρου εναρμονίζεται το άρθρο 519 προς τη νέα ρύθμιση του άρθρου 510 παρ. 1 περ. Η' του Κ.Π.Δ..

θ. Με το άρθρο 51 απαλείφονται διατάξεις των άρθρων 520, 523 και 524 Κ.Π.Δ., που αναφέρονται σε καταργημένο θεσμό της ποινικής δικονομίας (αμιγή ορκωτά δικαστήρια).

Ι. ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΠΟΙΝΩΝ

α. Με το άρθρο 52 απαλείφονται διατάξεις του άρθρου 555, που αναφέρονται σε καταργημένο θεσμό του ποινικού δικαίου (θανατική ποινή) και εναρμονίζονται σχετικά οι διατάξεις των άρθρων 559 και 561 Κ.Π.Δ..

β. Με το άρθρο 53 του σχεδίου τροποποιείται η διάταξη της παραγρ. 3 του άρθρου 572 Κ.Π.Δ., που αναφέρεται στην εποπτεία εκτελέσεως ποινών, κατά τρόπο που, χωρίς να παραβλάπεται ο σκοπός της τροποποιούμενης διατάξεως, εξασφαλίζεται ορθολογική ανάλωση του χρόνου των αρμόδιων εισαγγελιών.

ΙΑ. ΕΙΔΙΚΑ ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Παραπομπή

Με το άρθρο 10 του σχεδίου προστίθεται στο τέλος της περιπτ. ε' του άρθρου 136 Κ.Π.Δ. εδάφιο, με το οποίο εισάγεται εξαίρεση από την προβλεπόμενη εκεί υποχρεωτική παραπομπή σε άλλο δικαστήριο για υποθέσεις που αφορούν υπηρετούντες στο δικαστήριο δικαστές. Έτσι δεν διατάσσεται παραπομπή αν πρόκειται για αυτόφωρα εγκλήματα (σε βάρος δικαστικών λειτουργών) που στρέφονται κατά της τιμής και της σωματικής ακεραιότητάς τους. Τη ρύθμιση επιβάλλει, πλέον της αρχής της ισονομίας των πολιτών, η διαφύλαξη του αισθήματος ασφάλειας των δικαστικών λειτουργών. Και τούτο διότι το ενδεχόμενο της κίνησης της διαδικασίας παραπομπής αποθαρρύνει τούτους από τη δικαστική προστασία της προσωπικότητάς τους με αντίστοιχη δημιουργία κλίματος οιονεί «ατιμωρησίας» τυχόν επίδοξων υπαιτίων.

Δελτία εγκληματικότητας

Με το άρθρο 54 του σχεδίου καταργείται η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου του άρθρου 575 του Κ.Π.Δ., με την οποία ορίζεται ότι δεν επιτρέπεται να συνοδεύει το δελτίο εγκληματικότητας την προανακριτική δικογραφία που υποβάλλεται στον εισαγγελέα.

Η δικαστηριακή πρακτική απέδειξε ότι εναντίον πολλών δραστών κλοπής και απάτης ασκείται ποινική δίωξη για απλή κλοπή ή απάτη καίτοι ο εισαγγελέας θα ασκούσε - όπως οφείλει για την ορθολογική διαχείριση της ποινικής αξίωσης της πολιτείας - δίωξη των πράξεων «κατ'

επάγγελμα και συνήθεια» εάν είχε υπόψη του το δελτίο εγκληματικότητας, από το οποίο σε πάρα πολλές περιπτώσεις θα προέκυπτε η τέλεση δεκάδων παρόμοιων πράξεων.

Δικαστικά έξοδα

Με το άρθρο 55 του σχεδίου τροποποιείται το άρθρο 583 Κ.Π.Δ., ώστε διατηρείται μεν η ισχύουσα ρύθμιση της μη καταδίκης σε έξοδα για την απόρριψη ενστάσεων ή άλλων αιτήσεων σχετικών με τη συζήτηση της ποινικής υπόθεσης, καταδικάζεται δε στην πληρωμή των εξόδων ο διάδικος του οποίου απορρίφθηκε εξ ολοκλήρου η έφεση ή η αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης διαδικασίας ή ακύρωσης της αποφάσεως ή ακύρωσης της διαδικασίας. Επίσης συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 585 Κ.Π.Δ. ώστε να υπάρχει η δυνατότητα επιβολής εξόδων και από τον εισαγγελέα σ' αυτούς που με δόλο υποβάλλουν εντελώς ψευδείς μηνύσεις. Η καταχρηστική άσκηση των εκ της ποινικής δικονομίας δικαιωμάτων, μη ανεκτή και από το όλο πνεύμα του άρθρου 25 παρ. 3 του Συντάγματος, αποτελεί μία από τις σημαντικότερες αιτίες για την έλλειψη αποτελεσματικότητας της πολιτείας στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης. Αποτελεσματικότητας για την οποία οποιοσδήποτε πολίτης ή δικαζόμενος προσβλέπει σε προσφυγές στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο κατά της πολιτείας για παραβίαση των δικαιωμάτων του ανθρώπου λόγω μη ταχείας διεξαγωγής της δί- κης.

Ζητήματα αρμοδιότητας με βάση ειδικές διατάξεις

α. Με το άρθρο 57 του σχεδίου, στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του ν. 1729/1987 «καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών κ.λπ.», όπως ισχύει, προστίθεται εδάφιο κατά το οποίο, αν κατά την αιτιολογημένη κρίση του εισαγγελέα εφετών καμία από τις τυχόν περισσότερες πράξεις δεν έχει το χαρακτήρα κακουργήματος, η υπόθεση εισάγεται στο συμβούλιο πλημμελειοδικών.

β. Η συγκρότηση των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων και η ενώπιον αυτών διαδικασία για την εκδίκαση των κακουργημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 1 του ν. 1960/1991 «διατάξεις για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές κ.λπ.» δεν δικαιολογούν την εκδίκασή τους σε αυτά τα δικαστήρια αντί του τριμελούς εφετείου κακουργημάτων. Σημαντικός όγκος υποθέσεων του αντικειμένου αυτού ευρίσκεται σε εκκρεμότητα ενώπιον των μεικτών ορκωτών ακριβώς λόγω της ιδιαιτερότητας της συνθέσεως και της διαδικασίας ενώπιον αυτού. Το ίδιο ισχύει και για την κατά το άρθρο 1 του ν. 1960/1991 κακουργηματική πλαστογραφία χρηματιστηριακών τίτλων.

Γι' αυτό με το ίδιο άρθρο του σχεδίου προβλέπεται ότι για τα κακουργήματα αυτά είναι αρμόδια τα τριμελή εφετεία κακουργημάτων, για τις εκκρεμείς δε υποθέσεις γίνεται ιδιαίτερη ρύθμιση.

ΙΒ. ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Με το άρθρο 56 αντικαθίστανται οι διατάξεις των άρθρων 289 παρ. 2 και 393 παρ. 2 του Π.Κ., που είχαν προστεθεί με το άρθρο 14 του ν. 2721/1999 και επεκτείνεται ο λόγος εξάλειψης του αξιοποίνου με την ικανοποίηση του παθόντος, ενώ βελτιώνεται η διατύπωση του άρθρου 339 του Π.Κ. που έγινε με την παράγραφο 4 του άρθρου 11 του ν. 3064/2002, ώστε ν' αποφευχθεί το ενδεχόμενο παρερμηνείας που αφορά το ζήτημα της συρροής.

ΙΓ. ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Με το άρθρο 58 του νομοσχεδίου προτείνονται προς ψήφιση ορισμένες αναγκαίες ρυθμίσεις, που αφορούν τους δικαστικούς λειτουργούς και το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου αυτού μειώνεται το προβλεπόμενο στο άρθρο 26 παρ. 1 του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών ελάχιστο όριο υπηρεσίας που πρέπει να έχουν οι πρωτοδικές που ορίζονται ανακριτές στα πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς από οκτώ σε πέντε έτη. Έτσι παρέχεται μεγαλύτερη ευχέρεια επιλογής για τον ορισμό των πιο κατάλληλων δικαστών, οι οποίοι παράλληλα έχουν αποκτήσει και μια ικανή εμπειρία.

Με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου προωθείται η απαιτούμενη νομοθετική ρύθμιση για τη χορήγηση και στους δικαστικούς λειτουργούς της προβλεπόμενης από το άρθρο 5 του ν. 1483/1984, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 25 του ν. 2639/1988 γονικής άδειας χωρίς αποδοχές για την ανατροφή τέκνου (διάρκειας το πολύ 3 ½ μηνών). Η ρύθμιση αυτή επιβάλλεται για τη μεταφορά στο εσωτερικό δίκαιο της κοινοτικής οδηγίας 96/34 ΕΚ.

Με τις παραγράφους 3, 4, 5 και 6 προτείνεται μια λογισμένη αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών, η οποία είναι αναγκαία για την αντιμετώπιση του φόρτου εργασίας που έχει επισωρευθεί, κυρίως στα μεγάλα δικαστήρια, και για την εύρυθμη λειτουργία αυτών. Ειδικότερα πρέπει να σημειωθεί, ως προς την αύξηση των οργανικών θέσεων των δικαστών και εισαγγελέων του δεύτερου βαθμού δικαιοδοσίας των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, ότι αυτή συνδυάζεται και με μέτρα που προτείνονται με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο για την επιτάχυνση της ποινικής δίκης και την αποφόρτιση των Εφετείων (κυρίως εκείνου των Αθηνών) από τον υπερβολικά μεγάλο όγκο ποινικών υποθέσεων που εκκρεμούν. Αναφορικά με την αύξηση των οργανικών θέσεων των Ειρηνοδικών Α΄ Τάξης με αντίστοιχη μείωση των Ειρηνοδικών Γ΄ και Δ΄ Τάξης πρέπει να αναφερθεί ότι με την αύξηση αυτή παρέχεται οι ευχέρεια στους ειρηνοδίκες, οι οποίοι μένουν καθηλωμένοι επί πάρα πολλά χρόνια στην ίδια τάξη, να ικανοποιήσουν την εύλογη προσδοκία τους να προαχθούν στην αμέσως επόμενη τάξη (κυρίως στην Α΄).

Με την παράγραφο 7 επιδιώκεται κατά τρόπο απολύτως συμβατό προς το Σύνταγμα, η ομαλή λειτουργία του θεσμού της Γενικής Επιτροπείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η οποία στο βαθμό του αντεπιτρόπου (προβλέπονται τρεις οργανικές θέσεις αντεπιτρόπου) είναι ελλιπώς στελεχωμένη.

Η ρύθμιση της παραγράφου 9 του ίδιου άρθρου αποβλέπει στην άρση μιας υπερβολικά αυστηρής και αδικαιολόγητης κύρωσης σε βάρος του διαδίκου. Πράγματι με τη μέχρι τώρα ισχύουσα διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του π.δ. 774/1980, επιβάλλεται ως κύρωση για το διάδικο που παρέλειψε να καταθέσει εμπροθέσμως στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου το αποδεικτικό κοινοποίησης του ασκούμενου ένδικου μέσου η αυτοδίκαιη κατάργηση της δίκης.

Η κατάθεση όμως στο Ελεγκτικό Συνέδριο του αποδεικτικού κοινοποίησης επιβάλλεται απλώς και μόνο για να ρυθμιστεί η εσωτερική υπηρεσία αυτού, δηλαδή για να εκτιμηθεί ο χρόνος και ο αριθμός των υποθέσεων που θα εισαχθούν για εκδίκαση. Κρίσιμη είναι η έγκαιρη κοινο-

ποίηση του δικογράφου από τον υπόχρεο διάδικο στον αντίδικο του, η οποία και εξασφαλίζει πλήρως το δικαίωμα υπεράσπισης της υπόθεσης. Έτσι προβλέπεται με τη νέα ρύθμιση να συνεπάγεται η εκπρόθεσμη κατάθεση στο Ελεγκτικό Συνέδριο το απαράδεκτο απλώς της συζήτησης. Πρέπει να σημειωθεί ότι, εν όψει του προαναφερόμενου σκοπού τον οποίο η κατάθεση του αποδεικτικού κοινοποίησης εξυπηρετεί, αν, παρά την εκπρόθεσμη κατάθεση, η υπόθεση έχει εγγραφεί προς εκδίκαση, δεν αποκλείεται η συζήτησή της, εφόσον δεν αντιλέγει η άλλη πλευρά. Είναι φανερό ότι ο προσδιορισμός της υπόθεσης για συζήτηση ματαιώνει το σκοπό για τον οποίο η διάταξη που επιβάλλει την κατάθεση του αποδεικτικού κοινοποίησης στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου έχει θεσπιστεί.

2. Με το άρθρο 59 εισάγονται ορισμένες ρυθμίσεις, βελτιωτικές κατά βάση του Κώδικα Συμβολαιογράφων και του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών.

Με τις κυριότερες από τις τροποποιήσεις που επέρχονται στον Κώδικα Συμβολαιογράφων μειώνεται ο συντελεστής της ξένης γλώσσας στο διαγωνισμό των συμβολαιογράφων από 0,30 σε 0,10 ώστε να καταστεί πιο ισόρροπη η συμμετοχή της ξένης γλώσσας στην τελική βαθμολογία του υποψηφίου, γίνεται αποτελεσματικότερος ο έλεγχος του συμβολαιογραφικού συλλόγου στα μέλη του για τη σύννομη εκτέλεση των καθηκόντων τους, αυξάνεται το ποσοστό (5%), το οποίο μπορεί να παρακρατηθεί υπέρ του ειδικού λογαριασμού των συμβολαιογράφων (άρθρο 30 του ν. 4507/1996) από τα ποσά που αυτοί εισπράττουν, προς διευκόλυνση του έργου των συμβολαιογραφικών συλλόγων.

Με την παράγραφο 13 του ίδιου άρθρου επιδιώκεται η άρση της αβεβαιότητας στην οποία περιέρχονται οι συμβολαιογράφοι, από την ακύρωση του διορισμού τους για λόγους που δεν οφείλονται στους ίδιους π.χ. από την ακύρωση του διαγωνισμού στον οποίο συμμετείχαν για την κατάληψη καλύτερης θέσης.

Με την παράγραφο 14 του άρθρου αυτού επιλύεται το ζήτημα της συγκρότησης των υπηρεσιακών συμβουλίων των υποθηκοφυλάκων, στις εφετειακές περιφέρειες όπου ο αριθμός των υπηρετούντων δεν επαρκεί για την ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων τους στα συμβούλια αυτά.

Με την παράγραφο 15 παρέχεται η ευχέρεια στους υποψήφιους δικαστικούς επιμελητές να δηλώσουν και δεύτερη προτίμηση στο διαγωνισμό για την περιφέρεια όμως της αρμοδιότητας του ίδιου συλλόγου. Έτσι δίνεται η δυνατότητα σε υποψήφιους με υψηλό βαθμό που δεν επέτυχαν την πρώτη επιλογή τους να καταλάβουν θέση στο πρωτοδικείο της δεύτερης προτίμησής τους.

Η ρύθμιση της παραγράφου 17 ισχυροποιεί τα περιφερειακά πρωτοδικεία στα οποία ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών επιμελητών είναι μικρός και συμβάλλει στην καλύτερη εξυπηρέτησή τους, αφού δίνεται, όταν υπάρχει ανάγκη, η δυνατότητα απόσπασσης δικαστικών επιμελητών, από άλλες μεγαλύτερες περιφέρειες, όχι όμως και το αντίστροφο.

Με την παράγραφο 18 επιλύεται ένα υπαρκτό πρόβλημα με κοινωνική διάσταση, αφού παρέχεται στον απολυθέντα δικαστικό επιμελητή για λόγους υγείας να μπορέσει μετά την αποκατάσταση της υγείας του να επανέλθει χωρίς προσκόμματα στην ενεργό δράση.

3. Με το άρθρο 60 εισάγονται ορισμένες αναγκαίες ρυθμίσεις που αφορούν κυρίως τις ιατροδικαστικές υπηρεσίες, τη φρούρηση των καταστημάτων κράτησης και

τις μεταγωγές κρατουμένων.

Με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού αίρονται οι δυσχέρειες που εμφανίζονται με την υφιστάμενη ρύθμιση στη συγκρότηση και λειτουργία του υπηρεσιακού συμβουλίου των ιατροδικαστών. Η αδυναμία συγκρότησης του Πενταμελούς Υπηρεσιακού Συμβουλίου Ιατροδικαστών, λόγω της ανεπάρκειας Ιατροδικαστών Α΄ τάξης, καθιστά επιβεβλημένη την ανωτέρω διάταξη, με την οποία διευρύνεται το φάσμα από το οποίο επιλέγονται οι ιατροδικαστές - μέλη του πιο πάνω Συμβουλίου.

Με την παράγραφο 2 επιλύεται ικανοποιητικά, ένα εύλογο αίτημα του προσωπικού των ιατροδικαστικών υπηρεσιών. Η ιδιαιτερότητα των καθηκόντων και των ειδικών συνθηκών προσφοράς των υπηρεσιών των ιατροδικαστών, παθολογοανατόμων και νεκροτόμων των ιατροδικαστικών Υπηρεσιών επιβάλλει: α) την αύξηση του επιδόματος ιατροδικαστικής υπηρεσίας, που προβλέπεται στην παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 2521/1997, όπως αυτό διαμορφώθηκε στην παρ. 5 εδάφιο α΄ του άρθρου 49 του ν. 2873/2000 σε 800 ευρώ, β) την αύξηση της πάγιας μηνιαίας αποζημίωσης που προβλέπεται για τους ιατροδικαστές στο εδάφιο β΄ της παρ. 5 του ίδιου άρθρου, σε 500 ευρώ και γ) τη χορήγηση στους παθολογοανατόμους και νεκροτόμους των ιατροδικαστικών υπηρεσιών επιδόματος ειδικών συνθηκών 240 ευρώ το μήνα.

Με την κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, αριθ. 196445/9.12.2002 (ΦΕΚ 1573 Β΄), που εκδόθηκε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 14 (παρ. 11 και 12) του ν. 3038/2002 (ΦΕΚ 180 Α΄), παρατάθηκε μέχρι την 30.6.2003, η προθεσμία: α) παραμονής των βαθμοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας, που διατίθενται για την ενίσχυση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης, και β) ενίσχυσης του προσωπικού της ίδιας Υπηρεσίας, από την Ελληνική Αστυνομία, κατά τη διενέργεια των πάσης φύσεως μεταγωγών των κρατουμένων. Η έλλειψη όμως βαθμοφόρων και νέων υπαλλήλων, εξαιτίας της οποίας και δόθηκε η παράταση της ανωτέρω προθεσμίας εξακολουθεί να υφί-

σταται. Πρόσληψη υπαλλήλων εξωτερικής φρούρησης, για την κάλυψη των 1.500 θέσεων, που έχουν συσταθεί με το ν. 3038/2002, δεν έχει γίνει και είναι βέβαιο ότι δεν θα γίνει σε σύντομο χρόνο. Επειδή δεν υπάρχει δυνατότητα, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, παράτασης της πιο πάνω προθεσμίας, με νεότερη κοινή υπουργική απόφαση, είναι αναγκαία να γίνει η νομοθετική ρύθμιση που προτείνεται με τις παραγράφους 4 και 5.

Η ρύθμιση της παραγράφου 7 καθίσταται αναγκαία προκειμένου να διευκολυνθεί η διαδικασία αποκτήσεως εκ μέρους του Υπουργείου Δικαιοσύνης γηπέδων κατάλληλων για την ανέγερση δικαστικών και άλλων κτιρίων, δεδομένου ότι μέχρι τη μεταβίβαση της σχετικής αρμοδιότητας στην ανώνυμη εταιρεία «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» οι απαραίτητες διαδικασίες εκινούντο αποκλειστικώς από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Ταμείου Χρηματοδοτήσεως Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.).

Με την ίδρυση της ως άνω εταιρείας παρατηρήθηκε λόγω επικαλύψεως αρμοδιοτήτων καθυστέρηση στην ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών αποκτήσεως των ως άνω γηπέδων εκ μέρους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, πρόβλημα το οποίο επιλύεται με την προτεινόμενη διάταξη.

Αθήνα, 7 Μαΐου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ν. Χριστοδουλάκης

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μ. Χρυσοχοϊδης

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Κ. Σκανδαλίδης

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Φ. Πετσάλνικος

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΩΝ Η ΑΝΤΙΚΑΘΙΣΤΑΜΕΝΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

στο σχέδιο νόμου «Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις»

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Άρθρο 3****Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ (Κ.Π.Δ.)****Άρθρο 1**

Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 30 του Κ.Π.Δ., όπως η δεύτερη προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 του ν.2854/2000 (ΦΕΚ 243 Α΄), αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Ο Υπουργός Δικαιοσύνης έχει δικαίωμα να παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για κάθε αξιόποινη πράξη.»

«3. Σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να ζητήσει από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου να παραγγείλει τη διενέργεια της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

Άρθρο 2

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 31 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 240 και 241. Αν αυτή γίνεται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται πριν από σαράντα οκτώ ώρες για παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται ανωμοτί. Έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο και να αρνηθεί εν όλω ή εν μέρει την παροχή εξηγήσεων, καθώς επίσης και να λάβει προθεσμία μέχρι σαράντα οκτώ ώρες για την παροχή τους. Αυτός που ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση πρέπει να ενημερώσει προηγουμένως τον εξεταζόμενο για την πράξη που αφορά η εξέταση και για τα παραπάνω δικαιώματά του. Προηγούμενη έγγραφη εξέταση του προσώπου αυτού που έγινε ενόρκως ή χωρίς τη δυνατότητα παράστασης με συνήγορο, δεν μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας αλλά παραμένει στο αρχείο της εισαγγελίας. Εφόσον ο μηνυόμενος ή εγκαλούμενος ή εκείνος κατά του οποίου στρέφονται οι υποψίες κλητεύτηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την εξέτασή του. Πρόσφατα για την προκαταρκτική εξέταση δεν συντάσσεται, εκτός αν αυτή ενεργείται αυτοπροσώπως από εισαγγελλικό λειτουργό κατόπιν παραγγελίας του προϊστάμενου του, προκειμένου ο τελευταίος να χειριστεί ο ίδιος περαιτέρω την υπόθεση.»

2. Στο άρθρο 31 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Η προκαταρκτική εξέταση είναι συνοπτική και η διάρκειά της δεν μπορεί να υπερβεί τους τέσσερις μήνες. Αν η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών κατά τα άρθρα 43 και 47 και συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί έως τέσσερις το πολύ μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών.»

Το άρθρο 34 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η προκαταρκτική εξέταση και η προανάκριση ορισμένων εγκλημάτων ενεργείται και από δημοσίους υπαλλήλους, όπου αυτό προβλέπεται σε ειδικούς νόμους, πάντοτε υπό τη διεύθυνση και την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών.»

Άρθρο 4

Το άρθρο 35 του Κ.Π.Δ., όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 6 παρ. 2 του Ν.2854/2000, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η ανώτατη διεύθυνση στην ανάκριση ανήκει στον εισαγγελέα εφετών, που έχει επιπλέον το δικαίωμα να ενεργεί, προσωπικά ή με κάποιον από τους αντεισαγγελλείς που υπάγονται σε αυτόν, προκαταρκτική εξέταση κατά το άρθρο 31 για κάθε έγκλημα που γίνεται στην περιφέρειά του, εφόσον δεν έχει διαταχθεί προηγουμένως προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Ο εισαγγελέας εφετών, μετά το πέρας της προκαταρκτικής εξέτασης που ενήργησε, είτε αρχειοθετεί την υπόθεση, εφόσον στο μεταξύ ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών δεν έχει κινήσει την ποινική δίωξη για την ίδια πράξη, είτε παραγγέλλει να κινηθεί η ποινική δίωξη. Το ίδιο δικαίωμα έχει και ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, ο οποίος μπορεί επίσης σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης να διατάσσει τη διεξαγωγή της ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο κατ' απόλυτη προτεραιότητα.»

Άρθρο 5

Το άρθρο 43 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας, όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή προανακριτικές πράξεις κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 243 ή ένορκη διοικητική εξέταση από αρμόδια αρχή και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη.»

2. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών την αρχειοθετεί και υποβάλλει αντίγραφο στον εισαγγελέα εφετών, αναφέροντας τους λόγους που τον οδήγησαν να μην κινήσει την ποινική δίωξη. Στις ίδιες ενέργειες προβαίνει και αν μετά την ενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή τις ανακριτικές πράξεις που έγιναν κατά το άρθρο 243 παρ.2 ή την ένορκη διοικητική εξέταση κρίνει αιτιολογημένα ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Ο εισαγγελέας εφετών έχει δικαίωμα: α) στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών αν πρόκειται για κακούργημα ή για πλημμέλημα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή να κινηθεί η ποινική δίωξη για τα λοιπά εγκλήματα και β) στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου να παραγγείλει να κινηθεί η ποινική δίωξη.»

Άρθρο 6

Το άρθρο 47 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας εξετάζει την έγκληση που έλαβε και αν κρίνει ότι αυτή δεν στηρίζεται στο νόμο ή είναι ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της, την απορρίπτει με αιτιολογημένη διάταξη του, η οποία επιδίδεται στον εγκκαλούμενο.

2. Αν ενεργήθηκαν προκαταρκτική εξέταση ή ανακριτικές πράξεις, κατά το άρθρο 243 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση και ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την τέλεση της πράξης, ενεργεί όπως στην προηγούμενη παράγραφο.

3. Όσα αναφέρονται στα άρθρα 43 παρ.1, 44 και 45 εφαρμόζονται και ως προς την έγκληση.»

Άρθρο 7

Το τέταρτο εδάφιο του άρθρου 48 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο εισαγγελέας εφετών δεχθεί την προσφυγή, εφαρμόζεται αναλόγως το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 43.»

Άρθρο 8

Η παράγραφος με στοιχείο Α' του άρθρου 114 του Κ.Π.Δ., αντικαθίσταται ως εξής:

«Α) Τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στο νόμο φυλάκιση με ελάχιστο όριο κατώτερο των τριών μηνών ή χρηματική ποινή ή και οι δύο ποινές εκτός από:

α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μεικτών ορκωτών δικαστηρίων και των εφετειών, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111, 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου των ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται δια του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 142, 145, 147, 149, 153, 154, 156, 158, 159, 160, 202 παρ. 1 και 2, 203, 221, 225 παρ.1, 247, 251, 259, 266 παρ. 1, 269, 271, 278, 286, 288 παρ.1, 290 παρ.1 περ.α', 300, 328, 390 και 397 του Ποινικού Κώδικα.»

Άρθρο 9

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 117 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν κατά τη διάρκεια της συνεδρίασης του δικαστηρίου τελέστηκε στο ακροατήριό του εξύβριση ή δυσφήμιση μέλους του δικαστηρίου (άρθρα 361, 362, 363 Π.Κ.), ακόμη και όταν ο υπαίτιος υπάγεται στην ιδιάζουσα ή εξαιρετική δωσιδικία, τα εγκλήματα αυτά δικάζονται αμέσως από το ίδιο δικαστήριο, που συγκροτείται από άλλους δικαστές. Η κατά νόμο έγκληση υποβάλλεται με δήλωση του δικαιουμένου που καταχωρίζεται στα πρακτικά.»

Άρθρο 10

Στο τέλος της περίπτωσης ε' του άρθρου 136 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν όμως πρόκειται για αυτόφωρα εγκλήματα σε βάρος δικαστικών λειτουργών που στρέφονται κατά της τιμής και της σωματικής ακεραιότητάς τους, δεν διατάσσεται παραπομπή.»

Άρθρο 11

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 243 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την καθυστέρηση απειλείται άμεσος κίνδυνος ή αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα ή πλημμέλημα, όλοι οι κατά τα άρθρα 33 και 34 ανακριτικοί υπάλληλοι είναι υποχρεωμένοι να επιχειρούν όλες τις προανακριτικές πράξεις που είναι αναγκαίες για να βεβαιωθεί η πράξη και να ανακαλυφθεί ο δράστης, έστω και χωρίς προηγούμενη παραγγελία του εισαγγελέα· στην περίπτωση αυτή ειδοποιούν τον εισαγγελέα με το ταχύτερο μέσο και του υποβάλλουν χωρίς χρονοτριβή τις εκθέσεις που συντάχθηκαν. Ο εισαγγελέας, αφού λάβει τις εκθέσεις, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43 κ.ε.»

2. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 3 του άρθρου 243 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι ανακριτικοί υπάλληλοι καλούν τους μάρτυρες για να εξεταστούν και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν ενώπιόν τους.»

3. Στο άρθρο 243 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος με αριθμό 4, που έχει ως εξής:

«4. Η διάρκεια της προανάκρισης δεν μπορεί να υπερβεί τους έξι μήνες. Αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, ο χρόνος αυτός μπορεί να παραταθεί για τέσσερις μήνες με έγκριση του εισαγγελέα εφετών.»

Άρθρο 12

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 245 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Η προανάκριση είναι συνοπτική και, αφού κληθεί ο κατηγορούμενος να απολογηθεί πριν από σαράντα οκτώ τουλάχιστον ώρες, περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο στις περιπτώσεις του προηγούμενου άρθρου ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο, σύμφωνα με όσα ορίζονται στην επόμενη παράγραφο, σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου, γ) σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 4 σε πλημμελήματα αρμοδιότητας του μονομελούς πλημμελειοδικείου ή δ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακούργηματος. Στην τελευταία περίπτωση η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 245 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται μόνο στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου και εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή προσωρινά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο.»

3. Στο άρθρο 245 του Κ.Π.Δ. προστίθενται παράγραφοι με αριθμούς 4 και 5, που έχουν ως εξής:

«4. Στα πλημμελήματα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν από την προανάκριση ή από την προκαταρκτική εξέταση που τυχόν διατάχθηκε δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για

την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή προέκυψε ότι η κατηγορία είναι νομικά αβάσιμη, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών αρχειοθετεί την υπόθεση με αιτιολογημένη διάταξη του, την οποία υποβάλλει για έγκριση στον εισαγγελέα εφετών, μαζί με τη σχετική δικογραφία. Αν ο εισαγγελέας εφετών δεν εγκρίνει την αρχειοθέτηση, παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν η ποινική δίωξη κινήθηκε ύστερα από έγκληση του παθόντος, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών επιδίδει την ανωτέρω διάταξη στον εγκαλούντα, ο οποίος έχει το δικαίωμα να προσφύγει κατ' αυτής στον εισαγγελέα εφετών μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την επίδοση. Αν η προσφυγή γίνει δεκτή ο εισαγγελέας εφετών παραγγέλλει στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται κατά τα λοιπά αναλόγως το άρθρο 48 του Κ.Π.Δ..

5. Αν μετά την αρχειοθέτηση και πριν από την παραγραφή της πράξης προκύψουν νέα περιστατικά ή στοιχεία που κατά την κρίση του εισαγγελέα δικαιολογούν την επανεξέταση της υπόθεσης, αυτός την ανασύρει από το αρχείο με έγκριση του εισαγγελέα εφετών και ενεργεί σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 1 έως 3. Όσο χρόνο ισχύει η αρχειοθέτηση, η διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών παράγει τα έννομα αποτελέσματα της παραγράφου 1 του άρθρου 57.»

Άρθρο 13

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 246 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Κύρια ανάκριση ενεργείται μόνο σε κακούργηματα. Την ανάκριση ενεργεί ο ανακριτής ύστερα από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, ο οποίος καθορίζει και εξειδικεύει την αξιόποινη πράξη και την ποινική διάταξη που την προβλέπει.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 246 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

Άρθρο 14

1. Στο δεύτερο στίχο του άρθρου 251 του Κ.Π.Δ. αντί της φράσης «στο άρθρο 33» τίθεται η φράση «στα άρθρα 33 και 34».

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«1. α) Όταν ο κατηγορούμενος εμφανιστεί ενώπιον του ανακριτή ή του εισαγγελέα, του πταισματοδίκη ή του ειρηνοδίκη που ενεργεί την προανάκριση ή των ανακριτικών υπαλλήλων που προβλέπουν τα άρθρα 33 και 34, αυτοί είναι υποχρεωμένοι να εξακριβώσουν τα στοιχεία της ταυτότητας του από το δελτίο της αστυνομικής του ταυτότητας ή από το διαβατήριό του, προσκαλώντας τον ταυτόχρονα να δηλώσει την τωρινή διεύθυνση της κατοικίας του ή της διαμονής του (πόλη, χωριό, συνοικία, οδό, αριθμό). Τα στοιχεία αυτά καταχωρίζονται στην έκθεση της απολογίας.»

3. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«Τέτοια δήλωση ως προς τη μεταβολή της κατοικίας ή της διαμονής, μαζί με την ακριβή διεύθυνση, πρέπει να γίνεται εγγράφως στον εισαγγελέα που άσκησε την ποι-

νική δίωξη ή, αν η υπόθεση έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο, στον εισαγγελέα του δικαστηρίου στο οποίο εκκρεμεί.»

4. Στο τέλος της περίπτωσης γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 273 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος δήλωσε διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής που είναι ανύπαρκτη ή ελλιπής ή αρνήθηκε να δηλώσει τα πιο πάνω στοιχεία, οι επιδόσεις γίνονται στο γραμματέα της εισαγγελίας πλημμελειοδικών όπου ασκήθηκε η ποινική δίωξη ή στον εισαγγελέα του δικαστηρίου όπου εκκρεμεί η υπόθεση. Αν έχει διοριστεί αντίκλητος, οι επιδόσεις γίνονται μόνο σε αυτόν.»

5. Η παράγραφος 1 του άρθρου 275 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Προκειμένου για αυτόφωρα κακούργηματα και πλημμελήματα οι ανακριτικοί υπάλληλοι των άρθρων 33 και 34, καθώς και κάθε αστυνομικό όργανο, έχουν υποχρέωση ενώ οποιοσδήποτε πολίτης το δικαίωμα να συλλάβουν το δράστη, τηρώντας τις διατάξεις του Συντάγματος και του άρθρου 279 του Κώδικα για την άμεση προσαγωγή του στον εισαγγελέα.»

Άρθρο 15

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 279 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν πρόκειται για κακούργημα ή αν η σύλληψη έγινε με ένταλμα του ανακριτή, ο εισαγγελέας παραπέμπει στον ανακριτή εκείνον που έχει συλληφθεί και αν πρόκειται για πλημμέλημα, ενεργεί σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 43, 47 και 417 κ.ε..»

Άρθρο 16

Τα τελευταία εδάφια των παραγράφων 2 περ. β' και 5 του άρθρου 287 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

Άρθρο 17

1. Στο τέλος της πρώτης παραγράφου του άρθρου 291 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Το δικαστήριο που αποφάσισε την αναβολή αποφαινεται και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης, αν, στις επόμενες τριάντα ημέρες από την αναβολή, συμπληρώνεται το ανώτατο όριο της προσωρινής κράτησης και εφόσον είναι παρών ο κατηγορούμενος.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 291 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αρμόδιο συμβούλιο σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο είναι το συμβούλιο εφετών και αν ακόμη το συμβούλιο πλημμελειοδικών είχε ήδη αποφανθεί για την προσωρινή κράτηση, εκτός αν η υπόθεση εκκρεμεί στο πλημμελειοδικείο.»

Άρθρο 18

Η παράγραφος 1 του άρθρου 303 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος αθωωθεί ή παύσει η εναντίον του ποινική δίωξη, η εγγύηση επιστρέφεται. Την απόδοση διατάσσει το δικαστήριο με την ίδια απόφαση. Διαφορετικά τη διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών, κατά του βουλεύματος του οποίου επιτρέπεται έφεση

στον κατηγορούμενο και στον τρίτο που είχε καταθέσει την εγγύηση.»

Άρθρο 19

Η περίπτωση ε΄ του άρθρου 307 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) για την προσφυγή του κατηγορουμένου κατά του εντάλματος προσωρινής κράτησης ή για την προσφυγή του κατηγορουμένου ή του εισαγγελέα κατά της διάταξης του ανακριτή που αφορά την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους.»

Άρθρο 20

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

2. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Πριν παρέλθει χρονικό διάστημα δέκα ημερών από την ειδοποίηση, η δικογραφία δεν εισάγεται στο συμβούλιο αλλά παραμένει στη γραμματεία της εισαγγελίας, εκτός αν αποδεικνύεται εγγράφως η άσκηση του κατά το πρώτο εδάφιο δικαιώματος ενωρίτερα.»

3. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αριθμείται ως παράγραφος 3 και το πρώτο εδάφιο αυτής αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στην περίπτωση της παραγράφου 1 ο ανακριτής οφείλει, πριν διαβιβάσει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, να γνωστοποιήσει στους διαδίκους ότι ολοκληρώθηκε η ανάκριση, ώστε να ασκήσουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται με τα άρθρα 101, 106, 107 και 108.»

5. Η παράγραφος 7 του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ. αριθμείται ως παράγραφος 4 και αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Αν από την ανάκριση δεν προέκυψε η ταυτότητα του δράστη ορισμένου εγκλήματος, εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των εδαφίων α΄, δ΄, και ε΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 245.»

6. Οι διατάξεις ειδικών ποινικών νόμων που προβλέπουν διαφορετικό τρόπο περάτωσης της ανάκρισης διατηρούνται σε ισχύ.

Άρθρο 21

Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 310 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά της διάταξης του βουλεύματος για την απόδοση ή τη δήμευση επιτρέπεται έφεση στους διαδίκους και στον τρίτο, του οποίου τις αξιώσεις έκρινε το δικαστικό συμβούλιο.»

Άρθρο 22

Το άρθρο 316 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος είναι ανήλικος, στη σύνθεση του συμβουλίου εφετών συμμετέχει και ο εφέτης ανήλικων.

2. Ως προς τη διαδικασία στο συμβούλιο εφετών εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 306, 309 κ.ε. για το συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

Άρθρο 23

Η παράγραφος 1 του άρθρου 317 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το συμβούλιο εφετών αποφασίζει: α) για τις εφέσεις που ασκούνται κατά των βουλευμάτων του συμβουλίου πλημμελειοδικών σύμφωνα με όσα ορίζονται στο άρθρο 481 και β) για τις προτάσεις του εισαγγελέα των εφετών να αναθεωρηθεί η κατηγορία σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 2 του άρθρου αυτού και στην παράγραφο 3 του άρθρου 322.»

Άρθρο 24

1. Τα δύο πρώτα εδάφια της παραγράφου 2 του άρθρου 340 του Κ.Π.Δ. αντικαθίστανται ως εξής:

«2. Σε πταίσματα και πλημμελήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο, τον οποίο διορίζει με έγγραφη δήλωσή του· η δήλωση γίνεται κατά τις διατυπώσεις του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 42 και πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να αναφέρει την ακριβή διεύθυνση κατοικίας ή διαμονής του κατηγορουμένου. Στην περίπτωση αυτή ο κατηγορούμενος θεωρείται παρών και ο συνήγορός του ενεργεί όλες τις διαδικαστικές πράξεις γι' αυτόν.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 340 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπείται νομίμως από συνήγορο, δικάζεται σαν να ήταν παρών, εφόσον έχει νομίμως κλητευθεί.»

Άρθρο 25

Η παράγραφος 1 του άρθρου 341 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος που καταδικάστηκε από λόγους ανώτερης βίας ή από άλλα ανυπέρβλητα αίτια δεν μπόρεσε εγκαίρως να γνωστοποιήσει με οποιονδήποτε τρόπο στο δικαστήριο ανυπέρβλητο κώλυμα εμφάνισής του στη δίκη και να ζητήσει την αναβολή της συζήτησης (άρθρο 349), μπορεί να υποβάλει αίτηση για ακύρωση της διαδικασίας που πραγματοποιήθηκε χωρίς την παρουσία του ή την εκπροσώπησή του από συνήγορο. Η αίτηση υποβάλλεται στο γραμματέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την απόφαση, μέσα σε ανατρεπτική προθεσμία δεκαπέντε ημερών από την έκδοσή της και αναφέρει τους λόγους ανώτερης βίας ή το ανυπέρβλητο κώλυμα. Νέα αίτηση για ακύρωση της ίδιας διαδικασίας είναι απαράδεκτη σε οποιουδήποτε λόγους και αν στηρίζεται.»

Άρθρο 26

1. Το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 344 του Κ.Π.Δ. αντικαθίστανται ως εξής:

«Επιτρέπεται όμως στο συνήγορο του κατηγορουμένου να παραστεί αντί γι' αυτόν· το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ή την αναβολή της δίκης ή τη διακοπή της για οκτώ το πολύ ημέρες.»

2. Το άρθρο 345 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

3. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 346 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος που κρατείται προσωρινά δεν μπορεί να εμφανιστεί στο δικαστήριο εξαιτίας νόμιμου κωλύματος, το δικαστήριο είτε αναβάλλει τη δίκη είτε

επιτρέπει την εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από συνήγορο που έχει διοριστεί κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 340 και την παράγραφο 1 του άρθρου 501· η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344 εφαρμόζεται αναλόγως.»

Άρθρο 27

Η παράγραφος 1 του άρθρου 347 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο κατηγορούμενος δυσχεραίνει τη διεξαγωγή της δίκης, διαταράσσοντας με απρεπή συμπεριφορά την τάξη του δικαστηρίου και επιμένει σ' αυτό παρά τη νοθεσία του προέδρου και την προειδοποίηση ότι θα απομακρυνθεί από τη συνεδρίαση, αν δεν συμμορφωθεί, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απομάκρυνσή του προσωρινά ή για όλη τη διάρκεια της διαδικασίας. Στην περίπτωση αυτή το δικαστήριο επιτρέπει στο συνήγορό του να παραστεί για εκείνον ως το τέλος της διαδικασίας· στα κακουρήματα εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344. Με την ίδια απόφαση μπορεί να διαταχθεί και η κράτηση του κατηγορουμένου που θορυβεί (άρθρο 336 παρ.1).»

Άρθρο 28

Το άρθρο 348 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν εξαιτίας σοβαρής διαταραχής της υγείας του κατηγορουμένου γίνεται δυσχερής η περαιτέρω παρουσία του στη δίκη, το δικαστήριο, αφού διαπιστωθεί η κατάσταση αυτή με αυτοψία ή βεβαιωθεί από γιατρό, διατάσσει ή τη διακοπή της δίκης για οκτώ το πολύ ημέρες ή την αναβολή της. Μπορεί επίσης να επιτρέψει στον κατηγορούμενο να εκπροσωπηθεί από το συνήγορό του, αν το ζητήσει. Αν και πάλι υπάρχει η ίδια νοσηρή κατάσταση ή αν αυτή που εμφανίστηκε για πρώτη φορά πρόκειται να διαρκέσει επί μακρό χρόνο, αφού το γεγονός αυτό βεβαιωθεί από γιατρό, το δικαστήριο συνεχίζει τη διεξαγωγή της δίκης, επιτρέποντας την εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από το συνήγορό του. Στα κακουρήματα εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη του τρίτου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 344.»

Άρθρο 29

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 349 του Κ.Π.Δ., όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το δικαστήριο, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή αίτηση κάποιου από τους διαδίκους ή και αυτεπαγγέλτως, μπορεί να διατάξει την αναβολή της δίκης για σημαντικά αίτια που προσδιορίζονται ειδικά στην απόφαση. Μπορεί επίσης να διατάξει τη διακοπή της δίκης για το λόγο αυτόν έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες και μέχρι δύο φορές. Δεύτερη αναβολή μπορεί να διαταχθεί μόνον εφόσον βεβαιώνεται αιτιολογημένα στην απόφαση ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί το σημαντικό αίτιο με τη διακοπή ή ότι, ανεξάρτητα από αυτό, είναι αδύνατη η διακοπή της δίκης. Η αναβολή γίνεται σε ρητή δικάσιμο, την οποία ανακοινώνει το δικαστήριο στους παρόντες διαδίκους, μάρτυρες και πραγματογνώμονες και σ' αυτή κλητεύονται μόνον οι απόντες. Αναβολή σε άλλη δικάσιμο που ορίζεται από τον εισαγγελέα γίνεται μόνον αν ειδικοί λόγοι που αναφέρονται στην απόφαση του δικα-

στηρίου ή του συμβουλίου δεν το επιτρέπουν και κανείς από τους κατηγορουμένους δεν κρατείται προσωρινά. Αν ο κατηγορούμενος ή ένας τουλάχιστον από τους περισσότερους κατηγορουμένους κρατείται προσωρινά και με την αναβολή η εκδίκαση της υπόθεσης δεν μπορεί να γίνει πριν από τη συμπλήρωση του ανώτατου ορίου προσωρινής κράτησης, η δίκη διακόπτεται έως δεκαπέντε το πολύ ημέρες, εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι η διακοπή αρκεί για την αντιμετώπιση του σημαντικού αιτίου της αναβολής. Αν η διακοπή της δίκης δεν αρκεί για το σκοπό αυτόν ή αν, και μετά τη διακοπή, εξακολουθεί να υπάρχει το σημαντικό αίτιο, η δίκη μπορεί να αναβληθεί μόνον κατά τα οριζόμενα για τη δεύτερη αναβολή στο τρίτο εδάφιο.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 349 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί σημαντικό αίτιο για την αναβολή των ποινικών δικών και δεν περιλαμβάνεται στους περιορισμούς της παραγράφου 1.»

Άρθρο 30

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 352 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν κανένας από τους κατηγορουμένους δεν κρατείται προσωρινά και δεν εμφανίστηκε κατά τη συζήτηση μάρτυρας ή πραγματογνώμονας που κλητεύτηκε ή αν στην επανάληψη της δίκης που διακόπηκε σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο απουσιάζουν και πάλι οι ίδιοι μάρτυρες ή πραγματογνώμονες, επειδή δεν εκτελέστηκε η διαταγή για τη βίαιη προσαγωγή τους, το δικαστήριο, αν κρίνει αναγκαία την αναβολή της συζήτησης για την υπόθεση, την αναβάλλει σε ρητή δικάσιμο μέσα σε εξήντα ημέρες. Στην περίπτωση αυτή η προθεσμία για εμφάνιση και η παρέκτασή της συντέμνονται στο μισό. Το ίδιο ισχύει για τη δεύτερη αναβολή της δίκης για οποιονδήποτε λόγο. Τρίτη αναβολή δεν επιτρέπεται. Το τρίτο, το πέμπτο και το έκτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 349 εφαρμόζονται αναλόγως.»

2. Οι παράγραφοι 3 και 5 του ίδιου άρθρου (352) καταργούνται. Η παράγραφος 4 αυτού αριθμείται ως παράγραφος 3.

Άρθρο 31

Η παράγραφος 4 του άρθρου 353 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Η συνεδρίαση μπορεί να διακοπεί μέχρι δεκαπέντε το πολύ ημέρες προκειμένου να εμφανιστούν ή να προσαχθούν οι μάρτυρες σ' αυτήν».

Άρθρο 32

Η παράγραφος 2 του άρθρου 375 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το εφετείο όταν δικάζει πλημμελήματα μπορεί να διατάξει μία ή περισσότερες φορές τη διακοπή της συνεδρίασης έως δεκαπέντε ημέρες μέσα σε χρονικό διάστημα τριάντα το πολύ ημερών για ανυπέρβλητο κώλυμα που παρουσιάστηκε κατά τη διαδικασία, είτε από την πλευρά των δικαστών είτε από την πλευρά των διαδίκων ή για να προσαχθούν με τη βία οι μάρτυρες (άρθρο 231 παρ. 4).»

Άρθρο 33

Η πρώτη περίοδος του πρώτου εδαφίου του άρθρου 428 Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο κατηγορούμενος για πλημμέλημα έχει παραπεμφθεί στο ακροατήριο του αρμόδιου δικαστηρίου».

Άρθρο 34

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 429 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί, ο σύζυγος και κάθε συγγενής του εξ αίματος έως δ' βαθμού ή εξ αγχιστείας έως β' βαθμού (προτιμάται ο πλησιέστερος κατά βαθμό και ο εξ αίματος έναντι του εξ αγχιστείας) μπορεί να εμφανιστεί και να διορίσει συνήγορο για τον κατηγορούμενο που εκπροσωπείται από αυτόν και θεωρείται παρών.»

Άρθρο 35

Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 430 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο κατηγορούμενος που δεν εμφανίστηκε ούτε εκπροσωπήθηκε από συνήγορο, εφόσον δεν άσκησε ένδικο μέσο που επιτρέπεται από το νόμο κατά της καταδικαστικής αποφάσεως, μπορεί να ζητήσει την ακύρωσή της για το λόγο ότι κατά την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος δεν συνέτρεχαν οι όροι του άρθρου 428, καθορίζοντας συγχρόνως και τον τόπο στον οποίο τότε διέμενε, διαφορετικά η αίτησή του είναι απαράδεκτη.»

Άρθρο 36

1. Ο τίτλος του άρθρου 435 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται σε «Φυγοδικία του κατηγορουμένου» και η παράγραφος 1 αυτού αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν η προσωρινή κράτηση εκείνου που παραπεμφθηκε για κακούργημα αρθεί ή αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους κατά τα άρθρα 286 και 291 Κ.Π.Δ. και δεν εμφανιστεί αυτός στο αρμόδιο δικαστήριο για να δικαστεί την ορισμένη δικάσιμο, το δικαστήριο ανακαλεί τη διάταξη ή την απόφαση για άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης και διατάσσει ταυτόχρονα την αναστολή της διαδικασίας στο ακροατήριο. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται τα άρθρα 433 και 434. Το ίδιο διατάσσει το δικαστήριο και αν δεν είχε διαταχθεί η σύλληψη και προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 435 Κ.Π.Δ. καταργείται.

Άρθρο 37

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 471 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ένδικου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρώτο-

δικης απόφασης. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωστόσο εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης για οποιονδήποτε λόγο. Δεν έχει επίσης ανασταλτική δύναμη το ένδικο μέσο αν ο νόμος δεν το χορηγεί ρητά.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 473 αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών η προθεσμία άσκησης ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων αρχίζει από την πραγματική κοινοποίησή τους (άρθρο 165 παρ. 2).»

Άρθρο 38

Η παράγραφος 2 του άρθρου 476 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Κατά της απόφασης που απορρίπτει το ένδικο μέσο ως απαράδεκτο επιτρέπεται μόνο αναίρεση».

Άρθρο 39

Το άρθρο 478 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών, το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα. Το δικαίωμα της έφεσης εκτείνεται σε όλα τα εγκλήματα που συρρέουν ή είναι συναφή, έστω και αν επιτρέπεται για ένα μόνο από αυτά.»

«2. Όταν το βούλευμα που προσβάλλεται διατάσσει να συλληφθεί και να κρατηθεί προσωρινά ο κατηγορούμενος, η έφεση είναι απαράδεκτη, αν ο κατηγορούμενος δεν προσκομίσει κατά την άσκησή της βεβαίωση του διευθυντή της φυλακής ότι κρατείται σε εκτέλεση του βουλεύματος που προσβάλλεται (άρθρο 471 παρ. 1). Η διάταξη αυτή δεν εφαρμόζεται όταν η προσωρινή κράτηση του κατηγορουμένου έχει αντικατασταθεί με περιοριστικούς όρους κατά το άρθρο 291 ή όταν η δήλωση για την έφεση γίνεται στο διευθυντή της φυλακής (άρθρο 474 παρ.1). Η έφεση είναι επίσης απαράδεκτη, αν ο κατηγορούμενος που κρατείται προσωρινά αποδράσει από τη φυλακή μετά την άσκησή της.»

Άρθρο 40

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί να προσβάλλει με έφεση τα βουλεύματα του συμβουλίου πλημμελειοδικών όταν πρόκειται για κακούργημα και το συμβούλιο: α) παραπέμπει τον κατηγορούμενο στο δικαστήριο, β) παύει προσωρινά ή οριστικά την ποινική δίωξη εναντίον του, γ) κηρύσσει απαράδεκτη την ποινική δίωξη ή δ) αποφαινεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 479 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Ο εισαγγελέας εφετών, είτε ο ίδιος είτε παραγγέλοντας τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μπορεί να προσβάλλει με έφεση οποιοδήποτε βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την έκδοσή του (άρθρο 306).»

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 480 του Κ.Π.Δ. αντικα-

θίσταται ως εξής:

«1. Ο πολιτικώς ενάγων μπορεί να ασκήσει έφεση κατά των βουλευμάτων του συμβουλίου πλημμελειοδικών, όταν πρόκειται για κακούργημα και μόνο στις περιπτώσεις β', γ' και δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 479.»

4. Στον πρώτο στίχο της παραγράφου 1 του άρθρου 481 του Κ.Π.Δ., αντί της λέξης «αίτηση» τίθεται η λέξη «έφεση».

Άρθρο 41

1. Το άρθρο 482 του Κ.Π.Δ. καταργείται.
2. Το άρθρο 483 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 483

Πότε επιτρέπεται στον εισαγγελέα

Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου μπορεί να ζητήσει την αναίρεση οποιουδήποτε βουλεύματος με σχετική δήλωση στο γραμματέα του Αρείου Πάγου, μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 479, το δεύτερο εδάφιο της οποίας εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Μετά την προθεσμία αυτή ο ίδιος εισαγγελέας μπορεί να ασκήσει αναίρεση του βουλεύματος υπέρ του νόμου και για οποιαδήποτε παράβαση των διατάξεων που αφορούν την προδικασία χωρίς να βλάπτονται τα δικαιώματα των διαδίκων.»

Άρθρο 42

1. Η περίπτωση δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 484 του Κ.Π.Δ. καταργείται. Η περίπτωση ε' λαμβάνει το στοιχείο δ' και αντιστοίχως οι περιπτώσεις στ' και ζ' λαμβάνουν τα στοιχεία ε' και στ'.

2. Η περίπτωση στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 484 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει όταν το συμβούλιο αποφάνθηκε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του ή έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που με ρητή διάταξη του νόμου υπάγεται στην αποκλειστική αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων ή αποφάνθηκε πέρα από την εξουσία του κατά τα άρθρα 307 και 309 ή χειροτέρευσε τη θέση του κατηγορουμένου ή τον παρέπεμψε σε δίκη για έγκλημα για το οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη για την ποινική δίωξη έγκληση ή αίτηση (άρθρα 41 και 50) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 54) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητώς η έκδοση (άρθρο 438).»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 484 του Κ.Π.Δ. καταργείται.

4. Η παράγραφος 3 του ίδιου άρθρου αριθμείται ως παράγραφος 2 και αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η αίτηση για αναίρεση είναι εμπρόθεσμη και νομότυπη, ο Άρειος Πάγος εξετάζει και αυτεπαγγέλτως τους πιο πάνω λόγους αναίρεσης. Το άρθρο 318 εφαρμόζεται αναλόγως και στην περίπτωση αυτή.»

Άρθρο 43

Το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 485 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα άρθρα 308 παρ. 2, 309 παρ. 2, 476 παρ. 1 και 3, 515 παρ. 3 εδάφιο πρώτο, 516 έως 519, 522, 523 και 524 παρ. 1 εδάφιο πρώτο εφαρμόζονται αναλόγως.»

Άρθρο 44

Το άρθρο 488 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής: «Στον πολιτικώς ενάγοντα επιτρέπεται έφεση εναντίον της καταδικαστικής απόφασης αλλά μόνο κατά του μέρους που απέρριψε την αγωγή του επειδή δεν στηρίζεται στο νόμο ή του επιδίκασε χρηματική ικανοποίηση ή αποζημίωση, αν το ποσό που ζητήθηκε συνολικά, σε κάθε περίπτωση υπερβαίνει: α) το ποσό των εκατό ευρώ, αν η έφεση προσβάλλει απόφαση του πταισματοδικείου· β) το ποσό των διακοσίων πενήντα ευρώ, αν προσβάλλει απόφαση του μονομελούς πλημμελειοδικείου ή του μονομελούς δικαστηρίου των ανηλίκων· β) το ποσό των πεντακοσίων ευρώ, αν προσβάλλει απόφαση του τριμελούς πλημμελειοδικείου ή του τριμελούς δικαστηρίου των ανηλίκων.»

Άρθρο 45

Η παράγραφος 1 του άρθρου 489 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας ή ο δημόσιος κατήγορος έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του πταισματοδικείου και του ειρηνοδικείου (άρθρο 116) αν με αυτήν ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε σε κράτηση περισσότερο από οκτώ ημέρες ή σε πρόστιμο πάνω από τετρακόσια ευρώ ή σε αποζημίωση ή σε χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από εκατό ευρώ συνολικά· β) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από εξήντα ημέρες ή σε χρηματική ποινή πάνω από χίλια ευρώ ή αν επιδικάστηκε εναντίον του οποιαδήποτε αποζημίωση και ικανοποίηση πάνω από διακόσια πενήντα ευρώ συνολικά ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται τις στερήσεις και τις ανικανότητες που ορίζονται στην επόμενη περίπτωση (στοιχείο γ') ή ακόμα αν συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από εξήντα ημέρες ή συνεπάγεται τα ίδια αποτελέσματα· γ) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 αρ. 7 και 116) αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή φυλάκισης πάνω από έξι μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες ευρώ ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται στερήση των πολιτικών δικαιωμάτων ή έκπτωση από δημόσια δημοτική ή κοινοτική υπηρεσία ή ανικανότητα διορισμού σε αυτήν ή σε ποινή που συνεπάγεται έκτιση άλλης ποινής έξι μηνών και πάνω που είχε ανασταλεί ή που συνεπάγεται τις παραπάνω στερήσεις και ανικανότητες ή σε αποζημίωση και χρηματική ικανοποίηση προς τον πολιτικώς ενάγοντα πάνω από πεντακόσια ευρώ συνολικά· δ) κατά της απόφασης του μονομελούς ή του τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε σωφρονιστικό κατάστημα που το ελάχιστο όριο του είναι πάνω από ένα έτος· ε) κατά της απόφασης του μονομελούς ή του τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε κατά το άρθρο 130 του Ποινικού ΚΩΔΙΚΑ σε ποινή στερητικής της ελευθερίας μεγαλύτερη από τρεις μήνες ανήλικος ο οποίος κατά την τέλεση της πράξης ήταν έφηβος, δικάστηκε όμως μετά την συμπλήρωση του 17ου έτους. Με την ίδια προϋπόθεση έφεση επιτρέπεται και στις περιπτώσεις του άρθρου 131

του Ποινικού Κώδικα· στ) κατά της απόφασης του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός έτους για πλημμέλημα.»

Άρθρο 46

Τα άρθρα 494, 495 και 496 του Κ.Π.Δ. καταργούνται.

Άρθρο 47

Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 497 του Κ.Π.Δ. προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν η κατά το πρώτο εδάφιο αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθει ένας μήνας από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη.»

Άρθρο 48

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 501 του Κ.Π.Δ. τροποποιείται ως εξής:

«1. Αν κατά τη συζήτηση της υπόθεσης ο εκκαλών δεν εμφανιστεί αυτοπροσώπως ή δια συνηγόρου του, αν συντρέχει η περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 340, η έφεση απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 501 του Κ.Π.Δ. καταργείται και η παράγραφος 4 αυτού αριθμείται ως παράγραφος 3.

3. Στο άρθρο 501 του Κ.Π.Δ. προστίθεται νέα παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Αν μετά την έναρξη της συζήτησης της έφεσης λάβει χώρα διακοπή ή αναβολή αυτής και κατά τη νέα συζήτηση ο εκκαλών κατηγορούμενος, αν και κλητεύτηκε νομίμως, δεν εμφανιστεί όπως ορίζεται στην παράγραφο 1, δικάζεται σαν να ήταν παρών.»

Άρθρο 49

1. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 502 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Αν ο εκκαλών εμφανιστεί ο ίδιος ή ο συνηγός του στην περίπτωση της παραγράφου 2 του άρθρου 340, η συζήτηση αρχίζει και ο εισαγγελέας αναπτύσσει συνοπτικά την έφεση.»

2. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του ίδιου άρθρου 502 αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται τα άρθρα 329-338, 340, 344, 347, 348, 349, 352, 357-363, 366-373.»

Άρθρο 50

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 504 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αναίρεση κατά των αποφάσεων του πταισματοδικείου επιτρέπεται μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α', Γ', Ε', ΣΤ' και Η'.»

2. Η παράγραφος 3 του άρθρου 505 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Όταν ζητείται αναίρεση απόφασης, υποβάλλονται στον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μαζί με την αίτηση αναίρεσης ή τη δήλωση που συντάσσεται με βάση το άρθρο 473 παρ. 2 ατελώς και δύο αντίγραφα, καθώς και

δύο αντίγραφα των πρόσθετων λόγων και των υπομνημάτων του ανααιρεσείοντος.»

3. Η περίπτωση β' του άρθρου 506 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«β) ο εισαγγελέας του πλημμελειοδικείου, του μεικτού ορκωτού δικαστηρίου ή του εφετείου (κατά τις διακρίσεις του άρθρου 505 παρ. 1 στοιχ. δ') αν η αθώωση οφείλεται σε εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης.»

4. Η περίπτωση Η' της παραγράφου 1 του άρθρου 510 του Κ.Π.Δ. καταργείται· η περίπτωση Θ' αριθμείται ως περίπτωση Η' της ίδιας παραγράφου και αντικαθίσταται ως εξής:

«Η) η υπέρβαση εξουσίας. Υπέρβαση εξουσίας υπάρχει μόνον όταν το δικαστήριο: α) αποφάσισε για υπόθεση που δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία του· β) έλυσε προκαταρκτικό ζήτημα που υπάγεται σύμφωνα με ρητή διάταξη του νόμου στην αποκλειστική δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων· γ) έκρινε για την πολιτική αγωγή παραβαίνοντας αυτά που ορίζουν τα άρθρα 65 παρ. 1 και 66 παρ. 1· δ) χειροτέρευσε τη θέση του κατηγορουμένου ή τον καταδίκασε για έγκλημα για το οποίο δεν υποβλήθηκε νόμιμα η απαιτούμενη έγκληση ή αίτηση (άρθρα 41 και 50) ή για το οποίο δεν δόθηκε η άδεια δίωξης (άρθρο 54) ή για το οποίο δεν έχει επιτραπεί ρητώς η έκδοση (άρθρο 438).»

5. Το άρθρο 511 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν κριθεί παραδεκτή η αίτηση αναίρεσης και εμφανιστεί εκείνος που την άσκησε (άρθρο 515), ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, αν και δεν προτάθηκαν, τους λόγους της αναίρεσης που αναφέρονται στα στοιχεία Α', Γ', Δ', Ε', ΣΤ' και Η' της παραγράφου 1 του άρθρου 510. Δεν επιτρέπεται όμως να χειροτερεύσει η θέση του κατηγορουμένου. Υπό τις ίδιες προϋποθέσεις ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως λαμβάνει υπόψη το δεδικασμένο και, αν κριθεί και ένας βάσιμος λόγος, και την παραγραφή που επήλθε μετά τη δημοσίευση της προσβαλλόμενης απόφασης. Επίσης, αυτεπαγγέλτως εφαρμόζει τον επεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευσή της.»

6. Το άρθρο 514 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν δεν εμφανιστεί ο ανααιρεσείων, η αίτησή του απορρίπτεται και μπορεί να καταδικασθεί σε χρηματική ποινή έως εκατό ευρώ. Κατά της απορριπτικής απόφασης του Αρείου Πάγου δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο. Επίσης δεν επιτρέπεται δεύτερη αίτηση αναίρεσης. Κατ' εξαίρεση, ακόμα και αν δεν εμφανιστεί ο ανααιρεσείων, ο Άρειος Πάγος αυτεπαγγέλτως: α) παραθέτει το σχετικό άρθρο του ποινικού νόμου που εφαρμόστηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση, αν αυτό δεν έχει παρατεθεί σε αυτή ή έχει παρατεθεί εσφαλμένα και β) εφαρμόζει αυτεπαγγέλτως τον επεικέστερο νόμο που ισχύει μετά τη δημοσίευση της απόφασης (άρθρο 511).»

7. Η παράγραφος 2 του άρθρου 517 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Στην ίδια ενέργεια προβαίνει ο Άρειος Πάγος, αν η αναίρεση έγινε για τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Η' δ'.»

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 518 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ασκηθεί αναίρεση επειδή έχει γίνει εσφαλμένη εφαρμογή ή ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διάταξης, ο Άρειος Πάγος δεν παραπέμπει την υπόθεση αλλά εφαρμόζει τη σωστή ποινική διάταξη και, αν δεν υπάρχει αξιό-

ποινη πράξη, κηρύσσει αθώο τον κατηγορούμενο.»

9. Η πρώτη περίοδος του άρθρου 519 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν η αναίρεση έγινε για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Α΄, Β΄, Γ΄, Δ΄ και Η΄,».

Άρθρο 51

1. Το άρθρο 520, το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 523 («εξαιρείται η περίπτωση του άρθρου 520») του Κ.Π.Δ. απαλείφονται.

2. Η παράγραφος 1 του άρθρου 524 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συζήτηση στο δικαστήριο όπου παραπέμφθηκε η υπόθεση κατά τα άρθρα 518 παρ. 2 και 519 γίνεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του Κώδικα· επίσης εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 135.»

Άρθρο 52

1. Οι παράγραφοι 1 και 3 του άρθρου 555 του Κ.Π.Δ. απαλείφονται.

2. Η παράγραφος 2 του ίδιου άρθρου τίθεται ως μόνο κείμενο του άρθρου που τροποποιείται ως εξής:

«Η εκτέλεση της στερητικής της ελευθερίας ποινής αναβάλλεται αν ο καταδικασμένος προσβλήθηκε μετά την καταδίκη του από ψυχοπάθεια σε βαθμό που να μην έχει συνείδηση της εκτελούμενης ποινής· ταυτόχρονα διατάσσεται ο εγκλεισμός του καταδίκου σε δημόσιο ψυχιατρείο.»

3. Η περίπτωση β΄ του άρθρου 559 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«β) στις περιπτώσεις των άρθρων 555 και 556 στοιχ. α΄, το δικαστήριο των πλημμελειοδικών στην περιφέρεια του οποίου κρατείται εκείνος που καταδικάστηκε.»

4. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 561 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των αποφάσεων των δικαστηρίων που είναι αρμόδια, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 559, δεν επιτρέπεται ένδικο μέσο, εκτός από την περίπτωση του άρθρου 555, κατά την οποία επιτρέπεται μόνο το ένδικο μέσο της έφεσης κατά τους γενικούς ορισμούς.»

Άρθρο 53

Η παράγραφος 3 του άρθρου 572 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Στις φυλακές Πειραιώς (Κορυδαλλού), Θεσσαλονίκης (Διαβατών), Πατρών (Αγίου Στεφάνου) και Λάρισας, τις κατά τις παραγράφους 1 και 2 αρμοδιότητες ασκεί αντεισαγγελέας εφετών, επικουρούμενος από έναν εισαγγελέα πλημμελειοδικών ο οποίος τον αναπληρώνει όταν δεν υπάρχει ή σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας του.

Οι εισαγγελείς αυτοί ορίζονται για ένα έτος από εκείνους που υπηρετούν στις οικείες εισαγγελίες με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου, στην οποία προβλέπεται ολική ή μερική απαλλαγή από τα λοιπά καθήκοντά τους και εγκαθίστανται στο σωφρονιστικό κατάστημα. Η θητεία τους μπορεί να παραταθεί για ένα ακόμη έτος.»

Άρθρο 54

Η παράγραφος 3 του άρθρου 575 του Κ.Π.Δ., που προστέθηκε με το άρθρο 2 του ν.2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α΄), καταργείται.

Άρθρο 55

1. Το άρθρο 583 του Κ.Π.Δ. αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν η απόφαση απορρίπτει εξ ολοκλήρου την έφεση ή την αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης διαδικασίας ή ακύρωσης της απόφασης (άρθρο 430) ή ακύρωσης της διαδικασίας (άρθρο 341), τα έξοδα επιβάλλονται σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο ή την αίτηση.

2. Όταν με την απόφαση απορρίπτονται ενστάσεις ή άλλες αιτήσεις που υποβάλλονται από οποιοδήποτε ένδικο κατά τη διάρκεια της συζήτησης ποινικών υποθέσεων, δεν επιβάλλονται έξοδα.»

2. Στο άρθρο 585 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Ο εισαγγελέας όταν αρχειοθετεί τη μήνυση (άρθρο 43) ή απορρίπτει την έγκληση (άρθρο 47) επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, αν πειστεί ότι η μήνυση ή η έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Το ποσό των εξόδων είναι ίσο με εκείνο που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται από το μονομελές πλημμελειοδικείο.»

3. Στο άρθρο 586 του Κ.Π.Δ. προστίθεται παράγραφος 4 που έχει ως εξής:

«4. Η πράξη αρχειοθέτησης με την οποία επιβάλλονται έξοδα μαζί με την επικύρωσή της από τον εισαγγελέα εφετών επιδίδονται στο μηνυτή. Ο μηνυτής ή ο εγκαλών στους οποίους επιβλήθηκαν έξοδα μπορούν να προσφύγουν στο συμβούλιο πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία πέντε ημερών από την επίδοση της σχετικής πράξης αρχειοθέτησης ή της διάταξης μετά την επικύρωσή τους από τον εισαγγελέα εφετών.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ

Άρθρο 56

1. Η παράγραφος 2 του άρθρου 289 του Ποινικού Κώδικα, που προστέθηκε με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2721/1999 (ΦΕΚ 112 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο υπαίτιος των πράξεων της προηγούμενης παραγράφου και της πράξεως που προβλέπεται στο άρθρο 266 απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν με την ελεύθερη θέλησή του μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο έχει επιχειρήσει να μειώσει την έκταση του κινδύνου που έχει προκαλέσει και σε περίπτωση βλάβης ξένων πραγμάτων έχει ικανοποιήσει πλήρως τους ζημωθέντες με την καταβολή του κεφαλαίου και των τόκων υπερημερίας και δηλώσουν τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του.»

2. Η φράση «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τιμωρηθεί για άλλη βαρύτερη αξιόποινη πράξη» που προστέθηκε στην παρ.1 του άρθρου 339 του Ποινικού Κώδικα με την παρ. 4 του άρθρου 11 του ν.3064/2002 (ΦΕΚ 248 Α΄) τροποποιείται ως εξής: «αν δεν υπάρχει περίπτωση να τι-

μωρηθεί βαρύτερα για το έγκλημα του άρθρου 351Α.»

3. Η παράγραφος 2 του άρθρου 393 του Ποινικού Κώδικα, που έχει προστεθεί με το άρθρο 14 παρ. 1 του ν. 2721/1999, αντικαθίσταται ως εξής:

«ο υπαίτιος των πράξεων των άρθρων 382 παρ. 1 και 2 στοιχ. γ', 386, 386Α, εφόσον δεν τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος, 388, 390, 404 παρ. 1 και 2, 405 παρ. 1 και 406 του Ποινικού Κώδικα, απαλλάσσεται από κάθε ποινή, αν με την ελεύθερη θέλησή του ικανοποίησε πλήρως το ζημιωθέντα μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο με την καταβολή του κεφαλαίου και των τόκων υπερημερίας και δηλώσουν τούτο ο παθών ή οι κληρονόμοι του.»

Άρθρο 57

1. Στο τέλος της παραγράφου 3 του άρθρου 21 του ν.1729/1987 (ΦΕΚ 144 Α') όπως αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 20 παρ. 2 του ν. 1941/1991 και συμπληρώθηκε με το άρθρο 20 του ν. 2161/1993 (ΦΕΚ 110 Α'), προστίθεται εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν κρίνει ότι οι πράξεις έχουν χαρακτήρα πλημμελήματος, αποφαίνεται σχετικώς με αιτιολογημένη διάταξη και με παραγγελία του προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών εισάγεται η υπόθεση από τον τελευταίο στο συμβούλιο πλημμελειοδικών.»

2. Τα κακουργήματα που προβλέπονται στο άρθρο 1 του ν.1960/1991 (ΦΕΚ 123 Α') δικάζονται από τα τριμελή εφετεία κακουργημάτων. Οι εκκρεμείς υποθέσεις για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί απόφαση σε πρώτο βαθμό κατά τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου, αποσύρονται από τον αρμόδιο εισαγγελέα και εισάγονται στο τριμελές εφετείο κακουργημάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 58

1. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 26 του κ.ν. 1756/1988, που προστέθηκε με το άρθρο 6 παρ. 1 του ν. 2408/1996 (ΦΕΚ 104 Α') και τροποποιήθηκε με το άρθρο 21 παρ. 2 του ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Στα πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς ως ανακριτές ορίζονται πρωτοδίκες με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία αυτών ως παρέδρων πρωτοδικείου και, σε περίπτωση που δεν υπηρετούν πρωτοδίκες με την πιο πάνω υπηρεσία ή αυτοί που υπηρετούν δεν επαρκούν, ορίζονται ως ανακριτές οι κατά το διορισμό αρχαιότεροι.»

2. Στο άρθρο 44 του κ.ν. 1756/1988 προστίθεται παράγραφος 22, που έχει ως εξής:

«22. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του ν. 1483/1984, όπως αντικαταστάθηκαν από τις διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 2639/1998, ισχύουν και για τους δικαστικούς λειτουργούς.»

3. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων αυξάνεται από την 1η Ιουνίου 2003, ως εξής:

α. των προέδρων εφετών κατά έξι (6) και ορίζεται συνολικά σε ενενήντα (90),

β. των εισαγγελέων εφετών κατά δύο (2) και ορίζεται συνολικά τριάντα εννέα (39),

γ. των εφετών κατά τριάντα εννέα (39) και ορίζεται συνολικά σε τριακόσιες ογδόντα τέσσερις (384),

δ. των αντεισαγγελέων εφετών κατά δέκα (10) και ορίζεται συνολικά σε εκατόν μία (101),

ε. των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείου κατά τριάντα πέντε (35) και ορίζεται συνολικά σε οκτακόσιες είκοσι πέντε (825),

στ. των αντεισαγγελέων πρωτοδικών και παρέδρων εισαγγελίας κατά δεκαπέντε (15) και ορίζεται συνολικά σε διακόσιες σαράντα επτά (247),

ζ. των ειρηνοδικών Α' τάξης κατά εκατόν τριάντα (130) και ορίζεται συνολικά σε διακόσιες εξήντα πέντε (265) με αντίστοιχη μείωση του αριθμού των οργανικών θέσεων των ειρηνοδικών Γ' και Δ' τάξης, ο οποίος ορίζεται σε εκατόν πενήντα έξι (156). Η μείωση αυτή θα πραγματοποιηθεί μετά την προαγωγή αντίστοιχου αριθμού ειρηνοδικών Γ' τάξης σε ειρηνοδίκες Β' τάξης.

4. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας αυξάνεται από την 1η Ιουνίου 2003 σε δύο (2) και ορίζεται συνολικά σε πενήντα δύο (52).

5. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αυξάνεται από την 1η Ιουνίου 2003, ως εξής:

α. των προέδρων εφετών κατά δύο (2) και ορίζεται συνολικά σε πενήντα πέντε (55),

β. των εφετών κατά οκτώ (8) και ορίζεται συνολικά σε εκατόν ενενήντα οκτώ (198),

γ. των προέδρων πρωτοδικών κατά δύο (2) και ορίζονται συνολικά σε ενενήντα έξι (96),

δ. των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείων κατά δεκαπέντε (15) και ορίζεται συνολικά σε τετρακόσιες δύο (402).

6. Ο αριθμός των οργανικών θέσεων των συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου αυξάνεται από την 1η Ιουνίου 2003 κατά μία (1) και ορίζεται συνολικά σε είκοσι πέντε (25) και από την 1η Ιουνίου 2004 κατά μία (1) επίσης και ορίζεται συνολικά σε είκοσι έξι (26).

7. Με απόφαση του Ανώτατου Δικαστικού Συμβουλίου του Ελεγκτικού Συνεδρίου μπορεί να ανατίθεται προσωρινά και για χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει την τριετία η άσκηση καθηκόντων αντεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις κενές και εφεξής κενούμενες θέσεις αντεπιτρόπων.

8. Οι συμμετέχοντες στις δημόσιες συνεδριάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου φορούν τήβεννο, η οποία καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, μετά από σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 51 του Οργανισμού του Ελεγκτικού Συνεδρίου (π.δ. 774/1980) αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Η εκπρόθεσμη κατάθεση στο Ελεγκτικό Συνέδριο του κατά την προηγούμενη παράγραφο αποδεικτικού κοινοποίησης συνεπάγεται το απαράδεκτο της συζήτησης του ενδίκου μέσου.»

Άρθρο 59

1. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 13 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Σε κάθε άλλη περίπτωση τρίτος, που έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να λάβει τα παραπάνω έγγραφα κατό-

πιν παραγγελίας του εισαγγελέα πρωτοδικών.»

2. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 25 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000), που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του ν. 2993/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Ομάδες βαθμολόγησης στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, καθεμία των οποίων αποτελείται από δύο (2) προέδρους εφετών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και έναν (1) συμβολαιογράφο και για τη βαθμολόγηση των γραπτών στις ξένες γλώσσες από καθηγητές ξένων γλωσσών πανεπιστημίου ή Τ.Ε.Ι. ή μέσης εκπαίδευσης, οι οποίες και έχουν την ευθύνη της βαθμολόγησης των γραπτών δοκιμών των υποψηφίων.»

3. Το έκτο εδάφιο της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000), που αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του ν. 2993/2002, αντικαθίσταται ως εξής:

«Η συνολική βαθμολογία του κάθε υποψηφίου προκύπτει από το άθροισμα των βαθμών των πέντε (5) μαθημάτων, το οποίο προσαιξάνεται τόσες μονάδες όσες αντιστοιχούν στο γινόμενο του βαθμού που πέτυχε ο υποψήφιος σε κάθε ξένη γλώσσα με συντελεστή 0,10.»

4. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) διαγράφεται.

5. Η παράγραφος 2 του άρθρου 41 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Το διοικητικό συμβούλιο κάθε Συμβολαιογραφικού Συλλόγου, με απόφασή του, μπορεί να ορίζει μέλη ή υπαλλήλους του Συλλόγου να ενεργούν ελέγχους στους συμβολαιογράφους της περιφέρειάς τους για να διαπιστώνεται η συμμόρφωση προς τις διατάξεις αυτού του Κώδικα που αφορούν τα κρατικά συμβόλαια και κάθε άλλου νόμου που έχει σχέση με την εγκυρότητα και τη σύννομη κατάρτιση όλων των συμβολαιογραφικών πράξεων.»

6. Το άρθρο 97 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι, μέλη των οποίων είναι υποχρεωτικά οι συμβολαιογράφοι της περιφέρειάς τους, είναι όσοι έχουν ιδρυθεί και λειτουργούν κατά την έναρξη ισχύος του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν.2830/2000), δηλαδή οι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι Εφετείων: α) Αθηνών-Πειραιώς-Αιγαίου και Δωδεκανήσου, β) Θεσσαλονίκης, γ) Θράκης, δ) Ιωαννίνων, ε) Κερκύρας, στ) Κρήτης, ζ) Λάρισας, η) Ναυπλίου και θ) Πάτρας.

2. Με αίτηση των δύο τρίτων (2/3) του συνολικού αριθμού των συμβολαιογράφων της περιφέρειας ενός Εφετείου, μπορεί να ιδρυθούν νέοι Συμβολαιογραφικοί Σύλλογοι με έδρα αυτή του Εφετείου.»

7. Το άρθρο 100 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 100

Πόροι Συμβολαιογραφικών Συλλόγων

Πόροι κάθε Συμβολαιογραφικού Συλλόγου είναι:

α) Η ετήσια συνδρομή των μελών του, όπως αυτή καθορίζεται κάθε φορά με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

β) Τα κατά τα άρθρα 115, 117 και 118 του παρόντος εισπραττόμενα δικαιώματά του.

γ) Τα δικαιώματα για την έκδοση από το αρχειοφυλακείο αντιγράφων όλων των ειδών συμβολαίων και εγ-

γράφων γενικά, τα οποία βρίσκονται σε αυτό και εφόσον το αρχειοφυλακείο δεν αποτελεί χωριστή δημόσια ή άλλη υπηρεσία κατά τα αναφερόμενα ειδικότερα στο σχετικό για το αρχειοφυλακείο κεφάλαιο του Κώδικα αυτού.

δ) Έκτακτες εισφορές, δωρεές και χορηγίες.

ε) Τα δικαιώματα για την έκδοση αντιγράφων συμβολαίων και κάθε είδους πράξεων για χρήση του Δημοσίου.

στ) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 40 του παρόντος και

ζ) Κάθε άλλο έσοδο που θα προκύψει από οποιαδήποτε άλλη αιτία με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου.

8. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 103 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου ορίζεται το ποσό που καταβάλλεται κατά μήνα στον πρόεδρο του συλλόγου για έξοδα παραστάσεως.»

9. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου στ' της παραγράφου 1 του άρθρου 107 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«στ) Να επιλαμβάνεται της επίλυσης διαφορών μεταξύ των μελών του Συλλόγου, να εξετάζει, αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν εγγράφου ή προφορικής αναφοράς ή ανακοίνωσης δημόσιας αρχής, τη συμπεριφορά του συμβολαιογράφου, προς διαπίστωση αν στη συγκεκριμένη περίπτωση αντίκειται ή όχι στη συμβολαιογραφική δεοντολογία και στην κείμενη νομοθεσία, να απευθύνει παρατηρήσεις στο συμβολαιογράφο ή να αποστερεί αυτόν μιας έως έξι διανομών από τα κρατικά συμβόλαια ή να παραπέμπει την υπόθεση στο αρμόδιο για την άσκηση της πειθαρχικής δίωξης όργανο.»

10. Το πρώτο εδάφιο του στοιχείου β' της παραγράφου 1 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Ποσοστό μέχρι πέντε τις εκατό (5%) υπέρ του ειδικού λογαριασμού που έχει συσταθεί με το άρθρο 30 του ν. 4507/1966 στην Τράπεζα της Ελλάδος με τον τίτλο «Λογαριασμός διανομής δικαιωμάτων προερχομένων εκ συντάξεως κρατικών συμβολαίων.»

11. Η παράγραφος 3 του άρθρου 120 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν.2830/2000) καταργείται και οι παράγραφοι 4 και 5 του ίδιου άρθρου αναριθμούνται ως παράγραφοι 3 και 4.

12. Το στοιχείο β' της παραγράφου 1 του άρθρου 130 του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν. 2830/2000) αντικαθίσταται ως εξής:

«β) συνημμένα δικαιολογητικά, που αφορούν πλειστηριασμούς που εκκρεμούν ή έχουν ενεργηθεί προ δεκαετίας, προκειμένου για ακίνητα, και προ πενταετίας, προκειμένου για κινητά, εκτός των απογράφων.»

13. Συμβολαιογράφοι, οι οποίοι συμμετείχαν επιτυχώς σε διαγωνισμό για κάλυψη άλλης θέσης συμβολαιογράφου και συνεπεία δικαστικών αποφάσεων ακυρώνεται ο διορισμός τους, για λόγο που δεν οφείλεται στους ίδιους, παραμένουν ως υπεράριθμοι στην θέση που κατείχαν, καταλαμβάνοντας σύμφωνα με τη σειρά αρχιότητας τις κενές θέσεις που κενώνονται.

14. Στο τέλος της παραγράφου 9 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής: «Εάν ο αριθμός των υπαλλήλων των Υποθηκοφυλακείων που υπηρετούν στην περιφέρεια Εφετείου δεν επαρκεί για να διενεργηθούν εκλογές για την ανάδειξη υπαλλήλων υποθηκοφυλακείων, ως μελών των οικείων υπηρεσιακών συμβουλίων, στα εν λόγω συμβούλια συμμετέ-

χουν οι εκλεγμένοι υπάλληλοι των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και εισαγγελιών των αντίστοιχων περιφερειών.»

15. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο υποψήφιος μπορεί να συμμετάσχει στο διαγωνισμό για την περιφέρεια οποιουδήποτε πρωτοδικείου της χώρας επιθυμεί, ανεξάρτητα από το σύλλογο στον οποίο έχει εγγραφεί ως ασκούμενος. Στην αίτησή του συμμετοχής στο διαγωνισμό μπορεί να δηλώσει και δεύτερη προτίμηση για την περιφέρεια μόνο του πρωτοδικείου που υπάγεται στην αρμοδιότητα του ίδιου συλλόγου.»

16. Η πρώτη περίοδος της παραγράφου 1 του άρθρου 8 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Ο υποψήφιος, που προτίθεται να διαγωνιστεί, καταθέτει στο γραμματέα του πρωτοδικείου της πρώτης επιλογής του το αργότερο είκοσι ημέρες πριν από το διαγωνισμό, αίτηση συμμετοχής στην οποία επισυνάπτονται.»

17. Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 43 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν υπάρχουν τόσες κενές θέσεις σε περιφέρεια πρωτοδικείου, στην οποία ο αριθμός των οργανικών θέσεων δεν υπερβαίνει τις οκτώ, ή έκτακτα κωλύματα των υπηρετούντων σε αυτό, ώστε οι απομένοντες δικαστικοί επιμελητές να μην επαρκούν για τις ανάγκες της περιφέρειας αυτής, μπορεί ο Υπουργός Δικαιοσύνης, μετά από γνώμη των προέδρων πρωτοδικών και των προέδρων των οικείων συλλόγων δικαστικών επιμελητών, με απόφασή του να αποσπάσει προσωρινά δικαστικό επιμελητή, που το ζητά, από περιφέρεια άλλου πρωτοδικείου.»

18. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 47 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) προστίθεται νέο εδάφιο που έχει ως εξής:

«Αν δεν υπάρχει κενή οργανική θέση διορίζεται ως υπεράριθμος και καταλαμβάνει την πρώτη οργανική θέση που θα κενωθεί.»

19. Στο τέλος του άρθρου 114 του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Η πρόσκληση γνωστοποιείται στα μέλη τρεις τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συνεδρίαση.»

Άρθρο 60

1. Τα στοιχεία β' και γ' της παραγράφου 4 του άρθρου 31 του ν. 2915/2001 αντικαθίστανται ως εξής:

«β) δύο ιατροδικαστές Α' τάξης των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών, οι οποίοι υπηρετούν στην έδρα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου με τους αναπληρωτές τους και, εν ελλείψει, ιατροδικαστές Β' τάξης και γ) δύο αιρετούς εκπροσώπους των ιατροδικαστών Α' ή Β' ή Γ' τάξης, με τους αναπληρωτές τους.»

2. α. Το ειδικό επίδομα Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 του ν. 2521/1997 (ΦΕΚ 174 Α') όπως αυτό διαμορφώθηκε με την παράγραφο 5 εδάφιο α' του άρθρου 49 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α') και η πάγια μηνιαία αποζημίωση, που προβλέπεται για τους ιατροδικαστές στο εδάφιο β' της παραγράφου 5 του ίδιου άρθρου, αυξάνονται σε 800 και 500 ευρώ, αντιστοίχως.

β. Στους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Παθολογοανατόμων και ΥΕ Νεκροτόμων των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών χορηγείται, λόγω των ειδικών συνθηκών προσφοράς των υπηρεσιών τους, επίδομα ειδικών συνθηκών οριζόμενο κατά μήνα σε 240 ευρώ.

3. Στο Πρωτοδικείο Αθηνών συνιστάται μια θέση κλάδου ΠΕ Ιατρών, ειδικότητας παθολογίας και μια θέση κλάδου ΤΕ Νοσηλευτικής.»

4. Η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 51 του ν. 2721/1999, η οποία παρατάθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2943/2001, το άρθρο 14 παρ. 11 του ν. 3038/2002 και την κοινή απόφαση 196445/16.12.2002 (ΦΕΚ 1573 Β') των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης, αναφορικά με τη δύναμη των βαθμοφόρων της Ελληνικής Αστυνομίας, που διατίθεται για την ενίσχυση της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρατείνεται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003. Η προθεσμία αυτή είναι δυνατόν να παραταθεί περαιτέρω μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

5. Οι προθεσμίες της παραγράφου 12 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002, αναφορικά με τις μεταγωγές κρατούμενων από την Ελληνική Αστυνομία, παρατείνονται μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2003. Οι προθεσμίες αυτές είναι δυνατόν να παραταθούν περαιτέρω μέχρι την 30ή Ιουνίου 2004 με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης.

6. Στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 3 του ν. 2479/97 και την παράγραφο 5 εδάφιο δ' του άρθρου 21 του ν. 2521/1997 προστίθεται εδάφιο ιβ', που έχει ως εξής:

«ιβ) Η εταιρεία στα πλαίσια της αρμοδιότητάς της για την απόκτηση γηπέδων υποβάλλει στο Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ. τη σχετική γνωμοδότηση καταλληλότητας και την ανάλογη πρόταση, η οποία εισάγεται υποχρεωτικώς και χωρίς άλλη διαδικασία στο Δ.Σ. του Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ. προκειμένου να ληφθεί απόφαση.

Η εποπτεύουσα το Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ. υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, ως και κάθε άλλη αρμόδια υπηρεσία αυτού, μετά την έκδοση της αποφάσεως του Δ.Σ. του Τ.Α.Χ.ΔΙ.Κ., υποχρεούται να προβεί σε κάθε περαιτέρω απαιτούμενη ενέργεια για την ολοκλήρωση της διαδικασίας αποκτήσεως των ως άνω γηπέδων.

Άρθρο 61

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 7 Μαΐου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Κ. Σκανδαλίδης

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Μ. Χρυσοχοϊδης

Φ. Πετσάλνικος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 225.121 ευρώ περίπου, που αναλύεται ως ακολούθως:

α. 27.000 ευρώ περίπου, από τη σύσταση στο Πρωτοδικείο Αθηνών δύο (2) νέων οργανικών θέσεων, [μίας (1) ΠΕ Ιατρών Παθολόγων και μίας (1) ΤΕ, Νοσηλευτικής].

(άρθρο 60 παρ. 3)

β. 89.485 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά 213,06 ευρώ του ειδικού επιδόματος ιατροδικαστικής υπηρεσίας, που καταβάλλεται στους Ιατροδικαστές.

(άρθρο 60 παρ. 2α')

γ. 25.116 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά 59,80 ευρώ της πάγιας μηνιαίας αποζημίωσης, που καταβάλλεται στο ανωτέρω προσωπικό. (άρθρο 60 παρ. 2α')

δ. 83.520 ευρώ περίπου, από τη χορήγηση στους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Παθολογοανατόμων και ΥΕ Νεκροτόμων των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, μηνιαίου επιδόματος ειδικών συνθηκών, ύψους 240 ευρώ.

(άρθρο 60 παρ. 2β')

2.α. Ετήσια δαπάνη ύψους 5.750.000 ευρώ περίπου, από την αύξηση από 1.6.2003 των οργανικών θέσεων των: i) δικαστικών λειτουργών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, κατά διακόσιες τριάντα επτά (237),

ii) παρέδρων του Σ.Τ.Ε., κατά δύο (2)

iii) δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά είκοσι επτά (27)

iv) συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά μία (1)

(άρθρο 58 παρ.3-6)

Η εν λόγω δαπάνη για το τρέχον οικονομικό έτος περιορίζεται στο ποσό των 3.100.000 ευρώ περίπου. Σημειώνεται ότι, με την ανωτέρω δαπάνη έχει συμψηφισθεί η αποτροπή δαπάνης, που προκαλείται από την κατάργηση 130 θέσεων Ειρηνοδικών Γ' και Δ' Τάξης, μετά την προαγωγή αντίστοιχου αριθμού Ειρηνοδικών Γ' σε Β' Τάξης.

β. Δαπάνη ύψους 21.000 ευρώ για το 2004 και 39.000 ευρώ για κάθε επόμενο έτος, από την αύξηση κατά μία (1) των οργανικών θέσεων συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου από 1.6.2004. (άρθρο 58 παρ. 6)

3. Ετήσια δαπάνη μακροχρονίως, από την χορήγηση αυξημένης σύνταξης στους αποχωρούντες της υπηρεσίας ιατροδικαστές, λόγω αύξησης των συντάξιμων αποδοχών τους συνεπεία της αναπροσαρμογής του ειδικού μηνιαίου επιδόματος ιατροδικαστικής υπηρεσίας από 586,94 σε 800 ευρώ. Η εν λόγω δαπάνη θα πραγματοποιείται σταδιακά στο βαθμό αποχώρησης των ιατροδικαστών και εκτιμάται για καθένα εξ' αυτών στο ποσό των 2.500 ευρώ περίπου ετησίως, μετά τη σταδιακή ενσωμάτωση ολόκληρου του ανωτέρω επιδόματος στις συντάξιμες αποδοχές. (άρθρο 60 παρ. 2α)

4. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 1.627.290 ευρώ, από την παράταση, κατά έξι (6) μήνες, ήτοι μέχρι 31.12.2003, των προθεσμιών μέχρι τις οποίες: i) η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρουράς Καταστημάτων Κράτησης (Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ.) υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.),

ii) η Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ. ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ.ΑΣ. για τη διενέργεια των προβλεπόμενων, από τις ανωτέρω διατάξεις πάσης φύσεως μεταγωγών κρατουμένων και

iii) η ΕΛ.ΑΣ. διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας.

(άρθρο 60 παρ. 4 και 5)

5. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη ύψους 1.627.290 ευρώ, από τυχόν παράταση μέχρι 30/6/2004, της ανωτέρω (παρ.4) προθεσμίας. (άρθρο 60 παρ. 4 και 5)

6. Ετήσια δαπάνη από την επιστροφή εγγυήσεων που έχουν τεθεί σε κατηγορουμένους, ως περιοριστικός όρος, για την εμφάνισή τους στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και για τους οποίους παύει η εναντίον τους ποινική δίωξη. Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (άρθρο 18)

7. Εφάπαξ δαπάνη από την προμήθεια τηβέων για τους συμμετέχοντες στις δημόσιες συνεδριάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται στο ποσό των 17.500 ευρώ. (άρθρο 58 παρ. 8)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Δικαιοσύνης, πλην των υπό στοιχεία 3, 4 και 5 αναφερόμενων δαπανών, οι οποίες θα βαρύνουν, η μεν πρώτη τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, οι δε άλλες τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης.

8. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη κατάπτωση εγγυήσεων, που κατατίθενται, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 497 του Κ.Π.Δ., στην περίπτωση απόρριψης της έφεσης ως ανυποστήρικτης. (άρθρο 48 παρ. 1)

Η εν λόγω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 7 Μαΐου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Φ. Πετσάλνικος

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ

Μ. Χρυσοχοϊδης

Αριθμ. 85/4/2003

ΕΚΘΕΣΗ**Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους**

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης «Επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου: α) τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Κ.Π.Δ.) και του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.), β) αυξάνονται οι οργανικές θέσεις των: i) δικαστικών λειτουργών των πολιτικών, ποινικών και τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, ii) Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνε-

δρίου iii) Παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας και γ) ρυθμίζονται διάφορα άλλα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα:

Ι. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Κ.Π.Δ.) και ορίζονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

1. Τροποποιούνται τα δικαιώματα που έχει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, για την ποινική δίωξη αξιόποινων πράξεων. Ειδικότερα, το δικαίωμά του να παραγγέλλει την ποινική δίωξη των εν λόγω πράξεων, συνίσταται στο εξής σε παραγγελία προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

Επίσης, σε υποθέσεις εξαιρετικής φύσης, ο Υπουργός Δικαιοσύνης μπορεί να ζητά μόνο από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, να παραγγείλει τη διενέργεια ανάκρισης και την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο, κατ' απόλυτη προτεραιότητα. (άρθρο 1)

2.α. Επανακαθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. Συγκεκριμένα μεταξύ άλλων καθορίζονται:

i) η διαδικασία, σε περίπτωση που η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται μετά από μήνυση ή έγκληση κατ' ορισμένου προσώπου ή όταν κατά τη διάρκειά της αποδίδεται η τέλεση αξιόποινης πράξης σε ορισμένο πρόσωπο.

ii) η ανώτατη χρονική διάρκεια της διαδικασίας αυτής.

β. Προβλέπεται ότι η προκαταρκτική εξέταση μπορεί, όπως και η προανάκριση, να ανατίθεται και σε δημόσιους υπαλλήλους, υπό τη διεύθυνση και την εποπτεία εισαγγελέα πλημμελειοδικών. (άρθρα 2 και 3)

3.α. Ορίζεται ότι σε περίπτωση κακουργημάτων ή πλημμελημάτων, που δικάζονται από τα τριμελή πλημμελειοδικεία, απαιτείται, προκειμένου να κινηθεί η ποινική δίωξη, η διενέργεια προηγουμένως προκαταρκτικής εξέτασης ή των προανακριτικών πράξεων του άρθρου 243 παρ. 2 του Κ.Π.Δ. ή ένορκη διοικητική εξέταση από αρμόδια αρχή, καθώς και η συγκέντρωση επαρκών ενδείξεων.

β. Καθορίζονται οι περαιτέρω ενέργειες των εισαγγελέων πλημμελειοδικών και εφετών, κατά περίπτωση. (άρθρο 5)

4. Επανακαθορίζεται (διευρύνεται) η αρμοδιότητα του μονομελούς πλημμελειοδικείου για την εκδίκαση πλημμελημάτων. Έτσι, στη δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού υπάγονται εφεξής και τα πλημμελήματα που τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών ή με φυλάκιση και χρηματική ποινή, εκτός των προβλεπόμενων εξαιρέσεων. (άρθρο 8)

5.α. Τίθεται χρονικό όριο στη διάρκεια της προανάκρισης, η οποία μπορεί να παρατείνεται με έγκριση του εισαγγελέα εφετών.

β. Καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία περαίωσης της προανάκρισης.

γ. Προβλέπεται ότι, αν μετά την αρχειοθέτηση και πριν από την παραγραφή της πράξης, προκύψουν νέα περιστατικά ή στοιχεία που δικαιολογούν την επανεξέταση της υπόθεσης, αυτή ανασύρεται από το αρχείο και επανεξετάζεται. (άρθρα 11 και 12)

6. Προβλέπεται ότι, εφεξής κύρια ανάκριση διενεργείται μόνο για κακουργήματα, σύμφωνα με την προβλεπόμενη διαδικασία. (άρθρο 13)

7. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με: i) τη δήλωση της διεύθυνσης κατοικίας των εξεταζόμενων κατά την προα-

νάκριση κατηγορουμένων και ii) την επίδοση των σχετικών ποινικών δικογράφων σε αυτούς, στην περίπτωση που η δηλούμενη διεύθυνση της κατοικίας ή διαμονής τους είναι ανύπαρκτη ή ελλιπής ή ο κατηγορούμενος αρνείται να δηλώσει τα πιο πάνω στοιχεία.

(άρθρο 14)

8. Καταργείται η δυνατότητα άσκησης αναίρεσης, από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα, κατά των βουλευμάτων, με τα οποία παρατείνεται η προσωρινή κράτηση ή επιλύονται αμφιβολίες ή αντιρρήσεις ως προς την παράταση ή τη συμπλήρωση των ανώτατων ορίων αυτής.

(άρθρο 16)

9. Προβλέπεται ότι το δικαστήριο, που αποφασίζει την αναβολή της εκδίκασης μιας υπόθεσης, αποφασίζει και για την παράταση ή μη της προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου, υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

(άρθρο 17)

10. Προβλέπεται επίσης ότι η εγγύηση, που έχει επιβληθεί στον κατηγορούμενο, ως περιοριστικός όρος για την εμφάνισή του στην ανάκριση ή στο δικαστήριο, επιστρέφεται και στην περίπτωση που παύει η εναντίον του ποινική δίωξη.

(άρθρο 18)

11.i) Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 308 του Κ.Π.Δ., που ρυθμίζουν θέματα περάτωσης της κύριας ανάκρισης, το τέλος της οποίας κηρύσσεται στο εξής σε κάθε περίπτωση, από το συμβούλιο πλημμελειοδικών.

ii) Διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις ειδικών ποινικών νόμων, που προβλέπουν διαφορετικό, από τον οριζόμενο με τις ανωτέρω διατάξεις, τρόπο περάτωσης της ανάκρισης. (άρθρο 20)

12. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 340 του Κ.Π.Δ. και προβλέπεται ότι ο κατηγορούμενος μπορεί να εκπροσωπείται στο δικαστήριο από συνήγορο, για όλες τις αξιόποινες πράξεις που τιμωρούνται ως πλημμελήματα.

Προς τούτο, προσαρμόζονται ανάλογα οι σχετικές, με την εκπροσώπηση του κατηγορουμένου από συνήγορο, διατάξεις του Κ.Π.Δ..

(άρθρα 24, 25, 26, 27, 28, 34, 35, 48 και 49)

13.α. Ρυθμίζονται εκ νέου τα ζητήματα αναβολής και διακοπής της δίκης. Μεταξύ άλλων προβλέπεται ότι: i) η διακοπή της δίκης για σημαντικά αίτια, επιτρέπεται μόνο για ένα δεκαπενθήμερο και μέχρι δύο φορές,

ii) η δεύτερη αναβολή διατάσσεται μόνο εφόσον βεβαιώνεται αιτιολογημένα στη σχετική απόφαση του Δικαστηρίου ότι το σημαντικό αίτιο δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τη διακοπή της δίκης ή εάν η διακοπή αυτής είναι αδύνατη.

iii) αυξάνεται σε 15 ημέρες (από 3 ή 5 που προβλέπεται σήμερα) η χρονική διάρκεια της διακοπής της δίκης, για την εμφάνιση ή την προσαγωγή μαρτύρων ή για ανυπέρβλητο κώλυμα, που παρουσιάστηκε κατά τη διαδικασία (στο Εφετείο) κ.λπ.. (άρθρα 29, 31 και 32)

14.i) Καθορίζονται οι προϋποθέσεις, υπό τις οποίες διατάσσεται η αναστολή εκτέλεσης απόφασης, κατά της οποίας ασκείται αναίρεση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 471 Κ.Π.Δ..

ii) Ορίζεται ότι δεύτερη αίτηση αναστολής εκτέλεσης απόφασης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο (2) μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης για οποιονδήποτε λόγο. (άρθρο 37)

15. Τροποποιούνται οι διατάξεις του Κ.Π.Δ., που ρυθμίζουν τα της ασκήσεως ενδίκων μέσων κατά βουλευμάτων και προβλέπονται, μεταξύ άλλων και τα εξής: i) Επιτρέπεται στον κατηγορούμενο η άσκηση έφεσης μόνο

κατά του βουλεύματος του συμβουλίου των πλημμελειοδικών, το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα.

ii) Το δικαίωμα του εισαγγελέα πλημμελειοδικών να προσβάλλει με έφεση τα βουλεύματα του συμβουλίου πλημμελειοδικών, περιορίζεται μόνο στα κακούργηματα. Στον ίδιο περιορισμό υπόκειται και το δικαίωμα άσκησης έφεσης του πολιτικώς ενάγοντος.

iii) Καταργείται το δικαίωμα των διαδίκων να ζητούν την αναίρεση βουλεύματος, δικαίωμα που έχει στο εξής μόνο ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου.

iv) Επαναπροσδιορίζονται, οι λόγοι για την αναίρεση κατά βουλεύματος. (άρθρα 39, 40, 41 και 42)

16. Ρυθμίζονται επί νέας βάσεως διάφορα θέματα σχετικά με την άσκηση ενδίκων μέσων κατά καταδικαστικών αποφάσεων. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων προβλέπονται και τα εξής:

α. Αναπροσαρμόζονται (αυξάνονται) τα ποσά της συνολικής αιτούμενης αποζημίωσης ή της επιβαλλόμενης χρηματικής ποινής, από το ύψος της οποίας εξαρτάται κατά περίπτωση, η άσκηση έφεσης κατά καταδικαστικής απόφασης, από τον πολιτικώς ενάγοντα, τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα αντίστοιχα.

β. Καταργείται η δυνατότητα άσκησης αντέφεσης κατά ασκηθεισών εφέσεων.

γ. Επανακαθορίζονται οι λόγοι άσκησης αναίρεσης κατά αποφάσεων, σύμφωνα με το προτεινόμενο άρθρο 510 Κ.Π.Δ..

δ. Τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 514 Κ.Π.Δ. και αυξάνεται κατά 97,07 ευρώ (από 2,93 που είναι σήμερα, σε 100 ευρώ), η χρηματική ποινή, που ενδεχομένως επιβάλλεται στον αναιρεσειοντα, για τη μη εμφάνισή του κατά τη συζήτηση της αναίρεσης.

(άρθρα 44, 45, 46 και 50)

17. Καταργείται η διάταξη της τελευταίας περιόδου του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 501 του Κ.Π.Δ., που προβλέπει την κατάπτωση της εγγύησης που κατατίθεται σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 497, στην περίπτωση απόρριψης της έφεσης ως ανυποστήρικτης.

(άρθρο 48)

18. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις των άρθρων 583, 585 και 586 Κ.Π.Δ. και προβλέπεται, μεταξύ άλλων, ότι ο εισαγγελέας επιβάλλει σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος τα δικαστικά έξοδα, σε περίπτωση που κρίνει ότι η μήνυση ή έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Το ποσό των δικαστικών εξόδων στην περίπτωση αυτή ορίζεται ίσο με εκείνο, που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάστηκε με απόφαση του μονομελούς πλημμελειοδικείου.

(άρθρο 55)

II. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄

Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.) και ορίζονται, μεταξύ άλλων τα εξής:

1. Συντέμνεται το χρονικό διάστημα (μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, αντί μέχρι την έκδοση της οριστικής απόφασης του δικαστηρίου αυτού) εντός του οποίου η πλήρης ικανοποίηση του ζημιωθέντος από τις εγκληματικές πράξεις, που αναφέρονται στα άρθρα 289 και 393 του Π.Κ., έχει ως συνέπεια την απαλλαγή του υπαίτιου των εν λόγω

αξιόποινων πράξεων, από κάθε ποινή. (άρθρο 56)

2.α Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 21 του ν.1729/1987 και καθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται από τον εισαγγελέα εφετών, στην περίπτωση που κριθεί ότι οι αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται από το νόμο αυτόν (εγκλήματα σχετικά με τα ναρκωτικά) έχουν χαρακτήρα πλημμελήματος.

β. Ορίζεται ότι τα κακούργηματα του άρθρου 1 του ν.1960/1991 (κατάρτιση πλαστών κινητών αξιών, νόθευση του περιεχομένου τους κ.λπ.) εκδικάζονται από τα τριμελή εφετεία κακούργημάτων. (άρθρο 57)

III. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄

Ρυθμίζονται διάφορα θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Ειδικότερα, μεταξύ άλλων, προβλέπονται τα εξής:

α. Μειώνεται, από τα οκτώ (8) στα πέντε (5) έτη, ο ελάχιστος χρόνος υπηρεσίας δικαστικού λειτουργού ως πρωτοδίκη, για το διορισμό του ως ανακριτού ανηλίκων, στα Πρωτοδικεία Αθηνών, Θεσσαλονίκης και Πειραιώς.

β. Επεκτείνεται και στους δικαστικούς λειτουργούς η εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 1 του άρθρου 5 του ν.1483/1984 όπως ισχύουν, που προβλέπουν τη χορήγηση γονικής άδειας, χωρίς αποδοχές, για την ανατροφή τέκνου.

γ. Αυξάνεται, από 1 Ιουνίου 2003, ο αριθμός των οργανικών θέσεων των δικαστικών λειτουργών των πολιτικών, ποινικών και τακτικών διοικητικών δικαστηρίων. Ειδικότερα:

i) Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων αυξάνονται ως εξής:

- α) των προέδρων εφετών, κατά έξι (6),
- β) των εισαγγελέων εφετών, κατά δύο (2),
- γ) των εφετών, κατά τριάντα εννέα (39),
- δ) των αντεισαγγελέων εφετών, κατά δέκα (10),
- ε) των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείων, κατά τριάντα πέντε (35),
- στ) των αντεισαγγελέων πρωτοδικείων και παρέδρων εισαγγελίας, κατά δεκαπέντε (15),
- ζ) των ειρηνοδικών Α΄ Τάξης, κατά εκατόν τριάντα (130).

Παράλληλα, μειώνεται ο αριθμός των θέσεων ειρηνοδικών Γ΄ και Δ΄ Τάξης, κατά εκατόν τριάντα (130) θέσεις.

ii) Οι οργανικές θέσεις των δικαστικών λειτουργών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων αυξάνονται ως εξής:

- α) των προέδρων εφετών, κατά δύο (2),
- β) των εφετών, κατά οκτώ (8),
- γ) των προέδρων πρωτοδικών, κατά δύο (2),
- δ) των πρωτοδικών και παρέδρων πρωτοδικείων κατά δεκαπέντε (15).

iii) Αυξάνονται, επίσης οι οργανικές θέσεις των Συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά δύο (2), [μία (1) από 1.6.2003 και μία (1) από 1.6.2004].

iv) Τέλος, από την ανωτέρω ημερομηνία αυξάνεται κατά δύο (2) ο αριθμός των οργανικών θέσεων των παρέδρων του Συμβουλίου της Επικρατείας.

δ. Επιτρέπεται η προσωρινή ανάθεση καθηκόντων αντεπιτρόπου του Ελεγκτικού Συνεδρίου στις κενές και εφεξής κενούμενες θέσεις αντεπιτρόπων.

ε. Προβλέπεται ότι οι συμμετέχοντες στις δημόσιες

συνεδριάσεις της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου φορούν τήβεννο, που καθορίζεται με προεδρικό διάταγμα. (άρθρο 58)

1.α. Τροποποιούνται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Συμβολαιογράφων (ν.2830/2000) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

i) Τροποποιείται η συγκρότηση των ομάδων βαθμολόγησης ξένων γλωσσών, που συνιστώνται για τη διεξαγωγή του διαγωνισμού υποψηφίων συμβολαιογράφων, κατά το μέρος που αναφέρεται στην ιδιότητα των μελών των ομάδων αυτών- καθηγητών.

ii) Μειώνεται από 0,30 σε 0,10 ο συντελεστής με τον οποίο πολλαπλασιάζεται ο βαθμός κάθε υποψηφίου συμβολαιογράφου, προκειμένου να προσαυξηθεί η συνολική βαθμολογία του, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 25 του ν. 2830/2000.

iii) Καταργούνται οι διατάξεις του τελευταίου εδαφίου της παρ. 5 του άρθρου 40 του ν. 2830/2000 που ορίζουν ότι, τα συμβολαιογραφικά δικαιώματα από τα προς μεταγραφή συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτου, που έχουν συνταχθεί ενώπιον αλλοδαπού συμβολαιογράφου ή έλληνα πρόξενου, διανέμονται μεταξύ των συμβολαιογράφων του ειρηνοδικείου της οικείας περιφέρειας.

Τα εν λόγω συμβολαιογραφικά δικαιώματα προστίθενται στους υφιστάμενους πόρους των Συμβολαιογραφικών Συλλόγων, όπως αυτοί αναφέρονται στο άρθρο 100 του ν. 2830/2000.

iv) Παρέχεται η δυνατότητα ίδρυσης νέων συμβολαιογραφικών συλλόγων, κατόπιν σχετικής αίτησης των δύο τρίτων (2/3) του συνολικού αριθμού των συμβολαιογράφων της περιφέρειας ενός εφετείου.

v) Αυξάνεται, από 1% σε 5%, το ποσοστό επί των αναλογικών δικαιωμάτων, που εισπράττονται από τον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο ή τον εντεταλμένο συμβολαιογράφο, κατά τις διατάξεις των άρθρων 116, 117 και 118 του ανωτέρω νόμου και παρακρατούνται υπέρ του ειδικού λογαριασμού, ο οποίος τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος με τίτλο «Λογαριασμός διανομής δικαιωμάτων προερχομένων από τη σύνταξη κρατικών συμβολαίων».

Το ανωτέρω ποσοστό παρακρατείται στο εξής σε όλες τις περιπτώσεις, καταργουμένης της εξαίρεσης, που προβλέπεται σήμερα στην παρ. 3 του προαναφερόμενου άρθρου (ύπαρξη επαρκούς υπολοίπου στον ανωτέρω λογαριασμό για την κάλυψη των δικαιούχων).

β. Ορίζεται ότι συμβολαιογράφοι που πέτυχαν σε διαγωνισμό για κάλυψη άλλης θέσης συμβολαιογράφου και ο διορισμός τους ακυρώνεται με δικαστική απόφαση, για λόγο που δεν οφείλεται στους ίδιους, παραμένουν, ως υπεράριθμοι, στη θέση τους καταλαμβάνοντας τις θέσεις που κενώνονται, με βάση τη σειρά αρχαιότητας.

γ. Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 9 του ν. 2993/2002 και ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την συγκρότηση των υπηρεσιακών συμβουλίων, που είναι αρμόδια για τους υπαλλήλους υποθηκοφυλακείων, σε περίπτωση μη επάρκειας του αριθμού αυτών, για τη διενέργεια εκλογών προς ανάδειξη αιρετών εκπροσώπων – μελών των ανωτέρω συμβουλίων.

δ. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Δικαστικών Επιμελητών (ν. 2318/1995) και ρυθμίζονται θέματα συμμετοχής υποψηφίων σε διαγωνισμό για την κάλυψη θέσεων δικαστικών επιμελητών και θέματα απόσπασης των δικαστικών επιμελητών από μία περιφέρεια πρωτοδικείου σε άλλη.

Παρέχεται, επίσης, η δυνατότητα σε δικαστικούς επι-

μελητές, που απολύονται για λόγους υγείας, να αναδιορίζονται, ως υπεράριθμοι και να καταλαμβάνουν στη συνέχεια τις πρώτες κενούμενες οργανικές θέσεις, στην περίπτωση που δεν υπάρχουν κενές θέσεις. (άρθρο 59)

3.α. Τροποποιείται η συγκρότηση του πενταμελούς υπηρεσιακού συμβουλίου ιατροδικαστών (παρ. 4 άρθρο 31 ν. 2915/2001), κατά το μέρος που αναφέρεται στην ιδιότητα των μελών αυτού.

β.i) Τροποποιούνται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 2521/1997, όπως ισχύουν, και αυξάνεται κατά 213,06 ευρώ (ήτοι σε 800 ευρώ από 586,94 ευρώ που είναι σήμερα) το ειδικό επίδομα ιατροδικαστικής υπηρεσίας, που καταβάλλεται στους ιατροδικαστές.

Επίσης, αυξάνεται κατά 59,80 ευρώ (ήτοι σε 500 ευρώ από 440,20 ευρώ που είναι σήμερα) η πάγια μηνιαία αποζημίωση (παρ. 5 άρθρο 19 ν. 2873/2000), που χορηγείται στους ανωτέρω.

ii) Προβλέπεται, η χορήγηση στους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Παθολογοανατόμων και ΥΕ Νεκροτόμων των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, επιδόματος ειδικών συνθηκών, το οποίο ορίζεται στο ποσό των 240 ευρώ μηνιαίως.

γ. Συνιστώνται δύο (2) νέες οργανικές θέσεις στο Πρωτοδικείο Αθηνών, [μία (1) θέση στον κλάδο ΠΕ Ιατρών και μία (1) θέση στον κλάδο ΤΕ Νοσηλευτικής].

δ.i) Παρατείνεται κατά έξι (6) μήνες, ήτοι μέχρι 31.12.2003 (από 31.6.2003), η προθεσμία μέχρι την οποία η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης (Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ.) υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.).

ii) Παρατείνονται επίσης, μέχρι 31.12.2003 (από 31.6.2003), οι προθεσμίες της παρ. 12 του άρθρου 14 του ν. 3038/2002 μέχρι τις οποίες: α) η Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ. ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ.ΑΣ., για τη διενέργεια των προβλεπόμενων, από τις ανωτέρω διατάξεις πάσης φύσεως μεταγωγών κρατούμενων, β) η ΕΛ.ΑΣ. διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας.

iii) Οι ανωτέρω προθεσμίες μπορεί να παρατείνονται περαιτέρω με κ.υ.α., για ένα (1) ακόμη εξάμηνο, ήτοι μέχρι 30.6.2004.

ε. Συμπληρώνονται οι διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996, όπως ισχύουν, που ρυθμίζουν θέματα της ανώνυμης εταιρείας «ΘΕΜΙΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ» και καθορίζεται η διαδικασία που ακολουθείται από την Εταιρεία αυτή για την απόκτηση γηπέδων. (άρθρο 60)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 225.121 ευρώ περίπου, που αναλύεται ως ακολούθως:

α. 27.000 ευρώ περίπου, από τη σύσταση στο Πρωτοδικείο Αθηνών δύο (2) νέων οργανικών θέσεων, [μίας (1) ΠΕ Ιατρών Παθολόγων και μίας (1) ΤΕ, Νοσηλευτικής]. (άρθρο 60 παρ. 3)

β. 89.485 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά 213,06 ευρώ του ειδικού επιδόματος ιατροδικαστικής υπηρεσίας, που καταβάλλεται στους Ιατροδικαστές.

(άρθρο 60 παρ. 2α')

γ. 25.116 ευρώ περίπου, από την αύξηση κατά 59,80 ευρώ της πάγιας μηνιαίας αποζημίωσης, που καταβάλλε-

ται στο ανωτέρω προσωπικό. (άρθρο 60 παρ. 2α')

δ. 83.520 ευρώ περίπου, από τη χορήγηση στους υπαλλήλους των κλάδων ΠΕ Παθολογοανατόμων και ΥΕ Νεκροτόμων των ιατροδικαστικών υπηρεσιών, μηνιαίου επιδόματος ειδικών συνθηκών, ύψους 240 ευρώ.

(άρθρο 60 παρ. 2β')

2.α. Ετήσια δαπάνη ύψους 5.750.000 ευρώ περίπου, από την αύξηση από 1.6.2003 των οργανικών θέσεων των: i) δικαστικών λειτουργιών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, κατά διακόσιες τριάντα επτά (237),

ii) παρέδρων του Σ.Τ.Ε., κατά δύο (2)

iii) δικαστών των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά είκοσι επτά (27)

iv) συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατά μία (1)

(άρθρο 58 παρ.3-6)

Η εν λόγω δαπάνη για το τρέχον οικονομικό έτος περιορίζεται στο ποσό των 3.100.000 ευρώ περίπου. Σημειώνεται ότι, με την ανωτέρω δαπάνη έχει συμψηφισθεί η αποτροπή δαπάνης, που προκαλείται από την κατάργηση 130 θέσεων Ειρηνοδικών Γ' και Δ' Τάξης, μετά την προαγωγή αντίστοιχου αριθμού Ειρηνοδικών Γ' σε Β' Τάξης.

β. Δαπάνη ύψους 21.000 ευρώ για το 2004 και 39.000 ευρώ για κάθε επόμενο έτος, από την αύξηση κατά μία (1) των οργανικών θέσεων συμβούλων του Ελεγκτικού Συνεδρίου από 1.6.2004.

(άρθρο 58 παρ. 6)

3. Ετήσια δαπάνη μακροχρονίως, από την χορήγηση αυξημένης σύνταξης στους αποχωρούντες της υπηρεσίας ιατροδικαστές, λόγω αύξησης των συντάξιμων αποδοχών τους συνεπεία της αναπροσαρμογής του ειδικού μηνιαίου επιδόματος ιατροδικαστικής υπηρεσίας από 586,94 σε 800 ευρώ. Η εν λόγω δαπάνη θα πραγματοποιείται σταδιακά στο βαθμό αποχώρησης των ιατροδικαστών και εκτιμάται για καθέναν εξ αυτών στο ποσό των 2.500 ευρώ περίπου ετησίως, μετά τη σταδιακή ενσωμάτωση ολόκληρου του ανωτέρω επιδόματος στις συντάξιμες αποδοχές.

(άρθρο 60 παρ. 2α)

4. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 1.627.290 ευρώ, από την παράταση, κατά έξι (6) μήνες, ήτοι μέχρι 31.12.2003, των προθεσμιών μέχρι τις οποίες: i) η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης (Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ.) υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ.ΑΣ.),

ii) η Υ.Ε.Φ.ΚΑ.Κ. ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ.ΑΣ. για τη διενέργεια των προβλεπόμενων, από τις ανωτέρω διατάξεις πάσης φύσεως μεταγωγών κρατουμένων και

iii) η ΕΛ.ΑΣ. διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους Νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας.

(άρθρο 60 παρ. 4 και 5)

5. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη ύψους 1.627.290 ευρώ, από τυχόν παράταση μέχρι 30.6.2004, της ανωτέρω (παρ. 4) προθεσμίας.

(άρθρο 60 παρ. 4 και 5)

6. Ετήσια δαπάνη από την επιστροφή εγγυήσεων που έχουν τεθεί σε κατηγορούμενους, ως περιοριστικός όρος, για την εμφάνισή τους στην ανάκριση ή στο δικαστήριο και για τους οποίους παύει η εναντίον τους ποινική δίωξη. Η εν λόγω δαπάνη εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα.

(άρθρο 18)

7. Εφάπαξ δαπάνη από την προμήθεια τηβέννων για τους συμμετέχοντες στις δημόσιες συνεδριάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Η δαπάνη αυτή εκτιμάται στο ποσό των 17.500 ευρώ.

(άρθρο 58 παρ. 8)

8. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων από τη μη κατάπτωση

εγγυήσεων, που κατατίθενται, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 497 του Κ.Π.Δ., στην περίπτωση απόρριψης της έφεσης ως ανυποστήρικτης.

(άρθρο 48 παρ. 1)

9. Αποτροπή δαπάνης από τη χορήγηση αδειών χωρίς αποδοχές σε δικαστικούς λειτουργούς για ανατροφή των τέκνων τους.

(άρθρο 58 παρ. 2)

Β. Επί του προϋπολογισμού των συμβολαιογραφικών συλλόγων (ν.π.δ.δ. μη επιχορηγούμενα από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Αύξηση εσόδων λόγω της προσθήκης στους πόρους των ανωτέρω φορέων και των συμβολαιογραφικών δικαιωμάτων της παρ. 5 του άρθρου 40 του ν. 2830/2000 (δικαιώματα από τα προς μεταγραφή συμβόλαια μεταβίβασης ακινήτου, που έχουν συνταχθεί ενώπιον αλλοδαπού συμβολαιογράφου ή έλληνα πρόξενου).

(άρθρο 59 παρ 7 στ')

Γ. Επί του Ειδικού Λογαριασμού με τίτλο «Λογαριασμός διανομής δικαιωμάτων προερχομένων από τη σύμβαση κρατικών συμβολαίων»

Αύξηση εσόδων λόγω: i) της αναπροσαρμογής, από 1% σε 5%, του ποσοστού επί των αναλογικών δικαιωμάτων που παρακρατούνται υπέρ του λογαριασμού αυτού, κατά τις διατάξεις των άρθρων 116, 117 και 118 του ν. 2830/2000.

(άρθρο 59 παρ. 10),

ii) της παρακράτησης του ανωτέρω ποσοστού, στο εξής, σε όλες τις περιπτώσεις, ανεξαρτήτως της ύπαρξης επαρκούς υπολοίπου στον εν λόγω λογαριασμό, για την κάλυψη των δικαιούχων.

(άρθρο 59 παρ. 11)

Δ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού του ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του Ν. 663/77 (Ταμείο Νομικών, Ο.Γ.Α., Ο.Α.Ε.Ε., Ταμεία Πρόνοιας Δικηγόρων κ.λπ.)

1. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων λόγω: i) της απόδοσης στο Δημόσιο και στους ανωτέρω φορείς των δικαστικών εξόδων, που επιβάλλονται σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, σε περίπτωση που ο εισαγγελέας κρίνει ότι η μήνυση ή η έγκληση είναι εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. (άρθρο 55 παρ. 2), ii) της αναπροσαρμογής (αύξηση κατά 97,07 ευρώ) της χρηματικής ποινής, που ενδεχομένως επιβάλλεται στον αναιρεσείοντα για τη μη εμφάνισή του κατά τη συζήτηση της αναίρεσης.

(άρθρο 50 παρ. 6)

Αθήνα, 7 Μαΐου 2003

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης